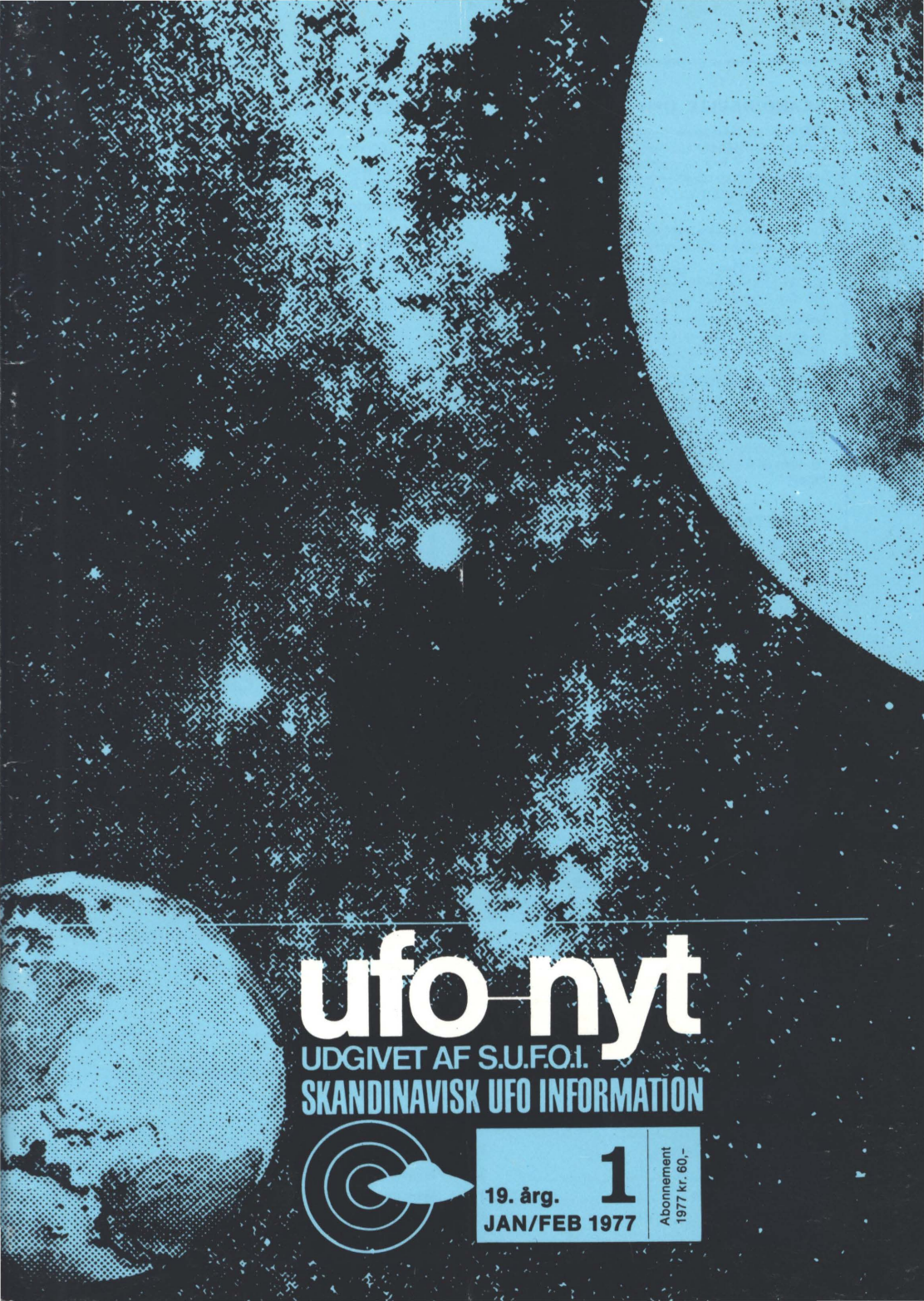

ufo nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

19. årg.

JAN/FEB 1977

1

Abonnement
1977 kr. 60,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne. SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12', 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets giro nr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING -

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Milttoften 2, Madslande, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.:

Leder	3
Luftforsvarschefer indrømmer	4
Observationer	6
UFO-rapporter Danmark	11
Scandi-rapport	14
Conisbrough-fotoet	17
Ufologi	21

TV-folk optager usædvanlig film	24
Medlemsorientering	26
Rumfarts-notitser	28
Arabisk UFO-landing	33
UFO-billeder fra Canada	34
Kommentar til dr. Vallee	37
Boganmeldelse	40
Kig på himlen	42

1976 er gået . . . hvad bringer 1977?

Så blev det år brugt op, og vi har igen taget hul på et nyt! Ej heller 1976 blev det UFO-lignelige UFO-år med de afgørende afsløringer, masse-landinger eller kontakter med fremmede intelligenser, som forskellige spåkoner og -mænd profeterede om for året 1975! (Se nr. 2/75). Men enhver kan jo tage fejl – et par gange!

Spådomme bliver nu nok også modtaget med nogen skepsis, men selvom forventningerne om en revolutionerende udvikling ikke var de mest dominerende herskede der dog bl. a. i SUFOI en vis optimisme hmt. udviklingen indenfor UFO-sagen i det nye år 1976 – hovedsagelig på grund af den stigende interesse, der syntes at spire frem både her og i udlandet.

Optimismen har da heller ikke været helt forgæves for SUFOI's vedkommende, når vi ser tilbage på året der gik. Vi har oplevet en positiv og mere saglig indstilling hos nyhedsmediernes, kontakten til disse er blevet udbygget og flere mennesker giver offentligt – både skriftligt og mundtligt – udtryk for en kritisk, men positiv, indstilling til fænomenet UFO'er. Det var i denne forbindelse en glæde for os at høre astronomen Henrik Stub i radioen anbefale SUFOI som saglig og seriøst arbejdende organisation. Den øgede interesse har også vist sig ved det store antal foredrag om UFO'er, som SUFOI er blevet bedt om at holde i forskellige foreninger over hele landet i 76 samt institutioners og arbejdspladsernes interesse for at låne vor vandrestilling om UFO'er til opstilling ved kantiner og lignende.

Ligeledes er det med glæde og med en vis lettelse, at vi her ved årets slutning kan konstatere, at SUFOI »still is going strong«, trods det økonomiske blå øje vi oplevede i 76. De trufne forholdsregler har hjulpet så meget, at vi endda i dette forår alligevel vil være i stand til at præsentere vore læsere for en ny SUFOI-publikation, nemlig heftet »Tre UFO-artikler«, som senere vil blive omtalt nærmere.

I forbindelse med økonomien har det været glædeligt at se den interesse der har været for

at støtte vort »Projekt Geigertæller«, idet allerede mange har indsendt bidrag. Tak til disse bi-dragydere og en opfordring til andre af vore læsere om at »gik hen og gør ligeså«! Det er den første spæde begyndelse til en veludrustet teknisk undersøgelsesgruppe vi her forsøger. Mærk blot girotalonens »geigertæller«.

Hvad kan vi så byde på i det nye år 77? Ja, vi kan jo desværre ikke i dag sidde og love alle tidens UFO-observation den 18. april 77 – men med hensyn til vore læsere kan vi dog love, at UFO-NYT også i det kommende år vil rumme spændende stof.

Allerede planlagte artikler vil bl. a. behandle emner som sandsynligheden for at finde andre intelligensvæsener i rummet samt vore forsøg på at opnå kontakt med disse – resultaterne fra Viking 1 og Viking 2 Marsturene – diverse rumprojekter under opsejling samt projekter i støbeskeen. Disse astronomiske emner er til at planlægge på forhånd – det er meget vanskeligere med UFO-emnerne. Men foruden omtale og gennemgang af de mest aktuelle og spændende UFO-observationer, der sker i 77 i ind- og udland, vil UFO-NYT indeholde artikler om J. Allen Hyneks »Center for UFO Studies« i USA – om astronauter og disses observationer – om nærobervationer, hvor vidnerne mere eller mindre modvilligt er blevet nærmere undersøgt af UFO-Nauter – samt artikler om mange andre fascinerende aspekter af hele UFO-problematikken.

UFO-NYT bliver bestemt ikke kedeligt i 1977 – læs det og døm så selv!

Og sidst – men ikke mindst – gør andre opmærksom på UFO-NYT's eksistens. UFO-NYT er SUFOI's økonomiske livsnerve og derfor bestemmende for hvor meget – eller hvor lidt – vi kan yde indenfor UFO-forskningen i dag og fremover. Jo flere læsere, jo flere ressourcer.

I håb om en fortsat støtte fra vore læsere i det nye år ønsker SUFOI alle nuværende og kommende læsere et rigtigt godt og UFO-ligneligt nytår.

Fl. Ahrenkiel

Luftforsvarschefer indrømmer:

Vi sporede UFO på radar og sendte jetjagere op.

Den Nord Amerikanske Luftforsvars Kommando (NORAD) har indrømmet, at man opsporede et Uidentificeret Flyvende Objekt på radar og sendte to F-106 kampjagerfly op for at indfange det mystiske objekt.

Skønt det ikke lykkedes jetjagerne at få kontakt med det, blev adskillige andre mystiske objekter, der svævede i skyerne over Ontario i Canada, opsporet fra jorden den samme morgen. Men mærkeligt nok blev kun eet UFO opfanget på radar.

Blandt de forbløffede vidner til de fantastiske observationer den 11. november 1975 var syv politibetjente, militærpersonale fra NORAD's radarbase ved Falconbridge, Ontario, og civile indbyggere i området.

Kaptajn Cordon Hilchie, der er presseofficer for NORAD's 22. regionale kontrolcenter ved North Bay, Ontario, det canadiske hovedkvarter for NORAD, fortalte The Enquirer:

'Dette er første gang, NORAD kan citeres for at have sagt: »Ja, vi så dette såkaldte UFO samtidig med, at folk udenfor sagde, at de også så det«.

Oberstløjtnant Brian Wooding, lederen af NORAD's 22. regionale kontrolcenter, fortalte The Enquirer:

'Vi får temmelig mange UFO-rapporter, men såvidt jeg ved er dette omtrent den eneste, vi virkelig har set på radar, og den eneste gang, vi har truffet beslutning om at sende jetjagere afsted.'

'Jetjagerne blev sendt afsted, fordi tingene pegede på, at der blev opfattet noget håndgribeligt af et stort antal mennesker, og fordi det virkelig lykkedes at få objektet på radaren.'

Del Kindschi, talsmand for NORAD's hovedkvarter i Colorado Springs, Colorado, fortalte, at jetjagerne blev sendt afsted fra Selfridge Air Force Base nær Detroit, Michigan, kl. 10.45 d. 11. november 1975.

Han sagde, at UFO'et blev sporet på radaren i seks timer med mellemrum.

Oberstløjtnant Wooding blev spurgt, om det var en normal procedure at sende jetjagere afsted efter UFO'er, hvortil han svarede: 'Kun hvis vi har noget, der peger på, at vi har chance for muligvis at indfange objektet'.

Siden 1968, da det amerikanske luftvåben officielt droppede Project Blue Book, dets UFO-efterforskningsprojekt, har Pentagon benægtet, at UFO'er er blevet opsporet på radar, eller at jetjagere er blevet sendt op for at indfange dem.

Kaptajn Hilchie fortalte The Enquirer, at det på radaren opsporede UFO først blev opfanget 40-45 km syd for radarbasen. Han sagde, at det steg fra 8 til 13½ km, »stoppede op for et øjeblik og bevægede sig så hurtigt op i 22 km's højde«.

De første rapporter om de underlige lys kom ved 3-tiden om morgenen fra folk i Sudbury, ca. 25 km sydvest for Falconbridge radarstationen.

Opheidsede mennesker rapporterede pr. telefon til politiet, at de skinnende lys, der svævede lavt hen over himlen, pludselig steg lodret op med fantastisk hastighed. Den lokale politichef, Frank Singer, sagde, at to af hans betjente observerede fire objekter, tre stationære og et, der bevægede sig i en stødvis, cirkulær bevægelse.

To andre politibetjente fik øje på et objekt, der var så lysende, at det oplyste skyerne i området, sagde han.

Med kikkerter fik de et nærmere syn på sagen.

»Det forekom at være cylindrisk i form, og det bevægede sig i cirkler«, sagde Singer. »De observerede objektet til kl. 07.00.«

Det forblev på himlen og var stadig synligt, efter at Solen var stået op, skønt alle stjernerne var forsvundet.«

Tre andre politibetjente rapporterede også at have observeret de lysende objekter på himlen den morgen, sagde Singer.

På Falconbridge radarstation fortalte chefen, Major Robert Oliver, at han og fem andre på

Radarskærmen på NORAD-basen i Falconbridge, Ontario, Canada, hvor det mystiske UFO blev opfanget. Chefen, major Robert Oliver, ses stående til højre.

militærbasen så tre mystiske objekter på himlen.

»Vi så de samme ting, som mange af indbyggerne så,« sagde major Oliver. »Jeg blev ringet op af min nærmeste medarbejder ved 6-tiden om morgenen, og vi gik op på bakken, og dér var tre skinnende gule objekter. Vi betragtede disse objekter gennem kikkert og var ikke i stand til at identificere dem overhovedet.«

Major Oliver nægtede at tale om de observationsrapporter, han havde modtaget fra det lokale politi og fra indbyggere i området.

»Jeg mener, det er vigtigt, at vi modtager rapporter om uidentificerede objekter, og jeg ønsker ikke at skræmme folk fra det ved at snakke om dem,« forklarede han. »Jeg tror, at både USA og Canada indsamler disse oplysninger, og jeg tror virkelig, at de forsker i de mere seriøse rapporter.«

Da major Oliver blev fortalt, at den amerikanske regering påstår, at man ikke længere forsker i UFO'er, efter at Project Blue Book blev nedlagt i 1969, sagde han:

»Det finder jeg meget mærkeligt, fordi i overensstemmelse med de normale procedurer klassificerer jeg de UFO-rapporter, der bliver sendt til Colorado Springs, som hemmelige.

Noget senere blev jeg kontaktet af NORAD's øverstkommanderende, general i luftvåbnet,

Daniel (Chappie) James, som bad mig om at deklassificere rapporten.

Øjensynligt ønskede general James at skaffe oplysninger til folk, som var interesseret i dem.«

National Enquirer, 7, 1976/T.D.-J.

Mere tro på UFO-landing

Det store Britiske bookmakerfirma: LADSBROKES har nedsat odds for muligheden af UFO-landing eller nedstyrtning på jorden med „folk“ fra det ydre rum fra 100 – 1 til 40 – 1.

Oprindeligt var Ladbroskes villig til at betale 1000 gange igen i tilfældet af en bemandet flyvende tallerken landede på jorden. Sidste år blev odds imidlertid reduceret til 100 – 1 og nu til 40 – 1 foranlediget af en pludselig interesse for mulige UFO-landinger med væddemål fra en stor gruppe mennesker i El Cajon i Californien til en værdi af mange tusinde kroner.

Kilde: talrige danske aviser maj 1976.

KML.

observationer

Forbløffede flyveledere så et UFO flyve efter helikopter fra hæren

af John M. Cathcart

Et kraftigt glødende UFO fulgte efter en helikopter fra det amerikanske luftvåben, svævede over en lufthavn i fem minutter og forsvandt så pludselig i en sky af grøn udstødning - mens tre flyveledere med forbløffelse så til fra jorden nedenunder.

Fire dage tidligere var et andet mærkeligt far-tøj kommet fejende ned foran en bil og havde skræmt den 19-årige chauffør og hendes kusine - senere svævede det over kusinens hus, hvor pigerne havde søgt tilflugt.

Dette er bare to af de mest bemærkelsesværdige hændelser i en bølge af UFO-observationer, der blev bevidnet af mindst 24 personer i det nordlige Californien, USA.

»Jeg har aldrig tidligere set noget lignende,« sagde den 40-årige major Claude Riddle, der i 11 år har været helikopterpilot for National Guard og har mere end 5000 flyvetimer bag sig, da han beskrev det UFO, som fløj efter hans helikopter over Stockton i Californien.

Den 14. august 1975 nærmede Riddle sig Stockton lufthavn i ca. 300 meters højde, da en flyvelæder over radioen advarede ham, og bad ham om at udføre en undvigelsesmanøvre.

I kontroltårnet iagttog tre trænede flyveledere fra Federal Aviation Agency, Joseph Savage, Dan Long og John-Paul Ammirata, der alle har militær baggrund, UFO'et med kikkert.

Long var den første, der opdagede UFO'et. Det var kl. 21.35.

Den erfarne helikopterpilot, major Claude Riddle, der så UFO'et bag sig - »det skinnede som en diamant og var lige så stort som et jet-passagerfly.«

»Gennem kikkerten kunne jeg se en afgrænset form,« fortalte han. »Objektet så ud til at være diskosformet, ligesom en flyvende tallerken, og dets krop udstrålede et intenst orange skær.«

Flyveleder Savage sagde: »Jeg så de skinnende lys nærme sig helikopteren på en kurs, der kunne medføre en kollision. Over radioen kontaktede jeg piloten og udstedte undvigelsesordre. Mens jeg gjorde det, skiftede objektet til orange og skød op i 1500 meters højde, hvor det svævede.«

I mellemtiden kikkede major Riddle sig tilbage. »Det så ud, som om et mærkeligt lys fløj efter min helikopter ca. 1,5 km eller mere borte,« sagde han.

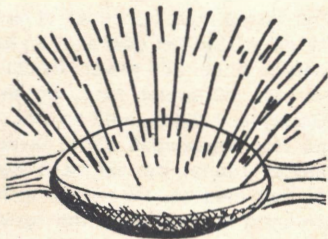
Idet jeg svingede helikopteren rundt, så jeg det glitre som en diamant. Det var så stort som et passagerfly. Et vældigt orange skær strålede fra toppen af det, men bunden var mørk. Fra siderne kom to blå stråler ligesom søgende ud fra den tykke ovale form.«

I løbet af fem minutter gled objektet langsomt henover lufthavnen, mens Riddle manøvrerede med sin helikopter for stadig at kunne se UFO'et – men på afstand.

»Jeg havde ikke lyst til at komme for tæt på,« indrømmede Riddle. »Det skræmte mig.

Pludselig blev objektet klart rødt og stak af. Jeg kan ikke bedømme farten. Den var større end noget, jeg tidligere har set. Jeg har set mange raketter starte, så jeg ved, vi ikke har noget, der kan sammenlignes med farten på denne tingest.

UFO'et, tegnet af major Riddle. Toppen glødede orange, og strålerne fra siderne var blå.

Få sekunder før den var ude af syne, dannedes en grå tåge rundt om den. Dette efterfulgtes af en grøn udstødning, som trængte gennem skyen, ligesom når man stikker sin finger gennem en røgtring.«

Flyveleder Ammirata, der fulgte objektet i en

To af de tre flyveledere, Joe Savage (tv.) og Dan Long, foran kontrolløjtårnet, hvorfra de iagttog UFO'et.

kikkert, sagde: »På 5–6 sekunder steg UFO'et til 18.000 m og forsvandt fuldstændigt af syne.«

I byen Gilroy ca. 75 km sydvest derfra, havde et andet fartøj fire dage tidligere skræmt fru Terry Smith, 19 år, og hendes 12-årige kusine Imelea Lugo, da de var på vej hjem til familien Lugo ved 23-tiden.

»Pludselig fór dette objekt ned mod os og standsede foran vores bil ca. 15 m over vejen,« fortalte fru Smith.

Fru Smith standsede, og mens hun og Imelea askegrå i ansigterne så på det, hoppede UFO'et op og ned. De to sprang ud af bilen og løb ind i familien Lugos' hus 50 m derfra, hvor de vækkede Imeleas forældre.

Hr. og fru Lugo fór ud – og fik deres livs store chok.

»Dér ca. 30 m over huset var et mærkeligt, rundt objekt med mange blinkende røde, blå og hvide lys rundt om midten,« sagde den 45-årige Jose Lugo.

»Det var gråt, mindst to gange så stort som en bil og havde tre ben, der stak ud, ligesom understel med sugekopper på enderne.«

Fru Lugo sagde: »Det hang bare der midt i luften. Det var så langt nede, at jeg kunne se to firkantede vinduer på toppen og understellet, der var som de treben, fotografer bruger. Fartøjet havde også en række metalplader, der reflekterede lyset og gav det et juvel-agtigt udseende.«

Flere minutter efter forsvandt UFO'et, sagde Lugo. »Uden en lyd bevægede det sig hurtigt mod nord. Idet det fløj afsted, strøg det meget tæt hen over naboernes huse.«

National Enquirer, 3. februar 1976/B.S.

Johnny Sands-observationen

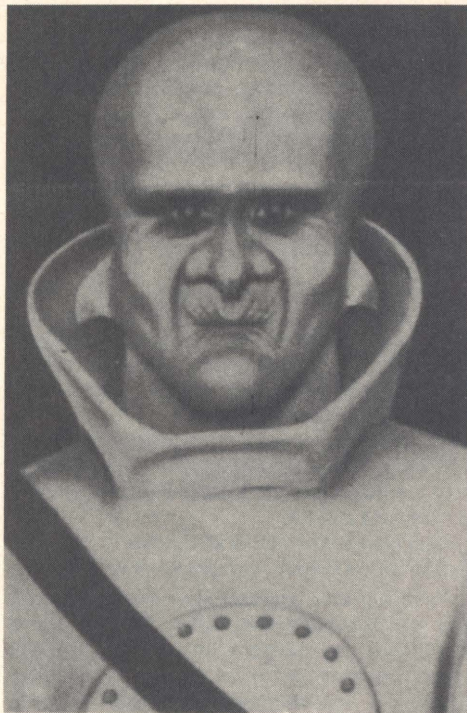
Den sidste længere periode med voldsom UFO-aktivitet fandt sted i efteråret 1973, og på nuværende tidspunkt ser det ud til, at 1973-'bølgen' blev gentaget i efteråret 1975 og begyndelsen af 1976 - blot med den væsentlige forskel, at 'de' - hvad UFO-'erne så end er - synes at blive dristigere, og i de af APRO undersøgte tilfælde af 'bortførelser' finder man overensstemmelser både med hensyn til beskrivelser af ufonauter og selve objekterne. Vi støder også på 'advarsler' til vidnerne om, hvad de kan huske eller fortælle om, hvis de da erindrer oplevelsen.

Et sådant eksempel er Johnny Sands, 30-årig country & western-sanger, der på tidspunktet for den påståede nærobservation boede i Las Vegas i Nevada, hvor han var i færd med at reklamere for sin første gramfonindspilning og var med i et show. En polygraf*)-prøve, der blev foretaget af Robert L. Nolen, Las Vegas, viste ikke noget tegn på svindel.

Som vi har set det før, er ufonauterne igen af en ny type, hvilket fremgår af tegningen t.h., der blev udfærdiget af en professionel tegner ud fra Sands' oplysninger. Sands beretter følgende:

Han havde ligget og kørt rundt i Las Vegas-forstæderne for at kontrollere, hvor godt det gik hans indspilning på radiostationer og i jukeboxene. Han var kørt ud af Pahrump ved 22-tiden og kørte på Blue Diamond Road, og kl. ca. 22.30 så han ca. 35 km uden for Las Vegas en usædvanlig flyvemaskine. Han lagde ikke særlig mærke til fartøjet, sagde han, skønt det syntes at følge ham over en strækning på ca. 5 kilometer. På dette tidspunkt begyndte bilmotoren at sprutte, hvorfor han kørte ind til siden og steg ud af bilen. Han gik rundt om vognen, skruede låget til benzintanken af og gængede bagenden for at finde ud af, om der var benzin på. Han kunne høre benzinen plaske rundt nede i tanken, så han satte dækslet på igen, gik hen til forenden og lukkede motorhjelmene op.

*) (en slags »løgendetektor«).

Det var på dette tidspunkt, at han ved at se op fik øje på fartøjet over sig i en højde, han vurderede til ca. 300 meter. Sands sagde, at det var ca. 20 meter langt og formet som et Goodyear-luftskib, med en stor rund ring midt på. Han sagde også, at det havde vinduer eller køjer (runde), der var ca. 3 meter i diameter og sad med ca. 1½ meters mellemrum rundt omkring ringsektionen, der lignede slangen til et bildæk, med et lys mellem hvert vindue. Objektet havde en 'orangerusten' farve med blinkende stærke røde og hvide lys i enderne. Det bevægede sig langsomt over bjerget syd for ham, medens det oplyste bjerget og så ud til at ville foretage en landing. Så rettede Sands igen opmærksomheden mod bilen og begyndte at fjerne luftfilteret. Af en eller anden grund vend-

te han sig om og så ned ad vejen i den retning forlygterne lyste (nærløst var tændt) og så to skikkelser nærme sig. Han kunne ikke skimte nogen detaljer og først troede han, at det var måske vagabonder. Så »stivnede« han – han ved ikke hvorfor – han ville flytte sig, men kunne ikke.

De to skikkelser kom hen imod Sands. Den ene standsede ca. 1 meter foran ham, medens den anden blev stående ca. 1½ meter bag den første. Sands beskrev dem som fuldstændig skaldede, uden øjenvipper og -bryn og med gælle-lignende udvækster på begge sider af ansigtet, som bevægede sig hurtigt, alt imens de stod der. Øjnene var små og sorte, og centrene (eller pupillerne) var hvide. Sands sagde, at munden var meget lille og aldrig åben, og at deres næser var 'fladtrykte' eller lignede en 'boksertud'.

Sands regnede med, at hele episoden varede i 10 minutter fra det tidspunkt, hvor han observerede de to skikkelser, til de begav sig afsted ud i ørkenen. Da de gik, spadserede de ca. 50–60 meter væk, hvorefter 'et lysglimt dukkede op', og de var borte.

Den vej, Sands kørte på, er brolagt (altså af en vis størrelse, o. a.), men han mener kun at have mødt 4 biler på turen, og at den sidste kørte forbi ham på vej til Pahump, efter at han lige var kørt ind til siden. Han var sprunget af bilen og havde forsøgt at vinke den hen til sig, men skønt bilen nedsatte farten, gassede den op igen og fortsatte kørslen. Efter mødet med 'skikkelserne' prøvede Sands at starte bilen igen, og den startede uden problemer overhovedet, og han kørte så ind til Las Vegas.

Da Sands først rapporterede om sin oplevelse, gik han ind til politiet, som henviste ham til Kontoret for Specialundersøgelser på Nellis-luftbasen. Talsmanden for dette kontor fortalte, at luftvåbnet var holdt op med at undersøge UFO-problemet i 1969, og at kontoret kun behandler interne kriminalsager. Han sagde videre, at basens radar 'ikke opsnappede' noget usædvanligt den pågældende nat, men at det kun var de retninger, der svarede til flyenes landingsbaner, der var blevet overvåget. En talsmand ved McCarran-lufthavnens kontrolltårn sagde, at intet mærkværdigt var blevet bemærket på deres radar, der dækker et område med en radius på 88 km fra jordoverfladen til 'uendeligt'. Han bemærkede imidlertid, at radaren

ikke ville kunne registrere fartøjer på den anden side af bjergene.

Ti-minutters-episoden er den mest fascinerende del af Sands beretning, sammen med hans beskrivelse af humanoiderne, som bad ham om ikke at afsløre noget fra mødet, skønt den ene stillede ham nogle spørgsmål. Sands har kun afsløret en del af det, der skete, idet han siger, at det ville være et tillidsbrud, hvis han afslørede resten.

De spørgsmål, humanoiden (der stod nærmest) stillede Sands, var følgende: (1) Hvad foretog han (Sands) sig der? Sands svarede, at han var sanger og befandt sig i Las Vegas for at lave et show. (2) Hvorfor var der så mange mennesker i Las Vegas? Sands sagde, at det var en typisk turistby, og at folk kom til Las Vegas alle vegne fra. (3) Hvad er Deres kommunikationsmidler? Hertil Sands svarede, at han ikke forstod spørgsmålet, fordi der er flere forskellige kommunikationsmidler. Humanoiden syntes at blive irriteret og sagde: »Besvar spørgsmålet!« Sands svarede, at han ikke forstod det, hvorefter humanoiden vendte sig om mod den anden, og disse to stod bare ansigt til ansigt i 2-3 minutter. Så vendte udspørgeren sig mod Sands, rakte sin venstre hånd frem og strejfede (strøg) Sands venstre hånd og sagde: »Sig ikke noget om dette møde. Vi ved, hvor du befinder dig og vil møde dig igen«. De to marcherede så afsted og forsvandt i et lysglimt.

Sands sagde, at udspørgerens stemme var dyb, og ordene kom langsomt og næsten mekanisk, med lange mellemrum mellem hvert ord og en ekko-agtig lyd. Skønt han kunne sige, at stemmen kom fra mandens 'krop', bevægede munden sig imidlertid slet ikke.

Sands beskrev humanoidernes beklædning således: en sort, sølvagtig, tætsiddende overtræksdragt (tegneren er kommet til at lave farverne omvendt) uden synlige sømme. Da udspørgeren strejfede Sands hånd, følte den som 'ru, grovkornet sandpapir'. Foruden den hvide stribe, der løb diagonalt fra højre skulder til venstre hofte, var der et bredt, hvidt 'patentlæder-lignende' bælte, på hvilket hang kapselformede genstande, der var sølvfarvede og ca. 2½ cm lange. De så ud til at hænge på kroge, og 'manden' drejede hele tiden på en af dem, medens han talte til Sands, indtil han berørte Sands hånd, drejede omkring og forsvandt.

'Mændene' var ca. 170–175 cm høje, vejede ca. 65 kg ifølge Sands, og deres behandskede

hænder havde en tommelfinger og fire andre ligesom normale mennesker. Han bemærkede ligeledes noget, der lignede en belægning eller polstring på oversiden af fødderne såvel som over fodens bagside. Fødderne var dækket af den samme slags materiale som resten af kroppen. De syntes at være meget let til bens og lavede ingen lyde, når de gik – som om de ikke stod fast på jorden, skønt Sands sagde, at de afgjort berørte den.

Også meget interessant er Sands beskrivelse af ansigtet på den, der 'talte' til ham: »Ansigtet var rynket. Kroppen virkede ganske vist så veltrænet som hos en på 21, men i hans ansigt, ansigtstræk – jeg ved ikke, men et eller andet fik mig til at forestille mig, at denne fyr var 300 eller 400 år gammel. Det er et meget magtfuldt ansigt, et par vældig stærke øjne. Hans udseende er ikke så hæsligt som mægtigt«, fortæller Sands forskerne.

Intriger iværksat af et filmhold, der kalder sig selv for Dave Dunn Productions, som var begyndt at arbejde på en TV-serie om det mærkelige, usædvanlige og ukendte, bidrog til at plumre vandene betydeligt. Om aftenen den 10. februar tog de Sands med ud til observationsstedet, hvor han blev instrueret om at blive i bilen. I mellemtiden opstod der tilsyneladende et skænderi mellem filmmandskabet, og da Sands hørte stumper af samtalen, bl. a. »Hvad skal vi stille op med ham (idet der blev peget på ham) – han har allerede hørt for meget?«, begyndte han at stige ud af bilen, hvorefter to 'uklare tingester' løb hen til døren og holdt ham på plads. Han sagde, at hver gang han prøvede at slippe ud af bilen, gentog begivenhederne sig.

Sands ringede til Lorenzen (leder af APRO, O. a.), efter at de havde bragt ham tilbage til Las Vegas og fortalte om disse hændelser og var meget ophidset. Han sagde, at Dunn-folkene havde budt ham på middag, og de havde fået nogle få drinks, og han spekulerede på, om han havde fået narkotika, for han kunne ikke huske hele aftenens forløb.

Efter at have hørt alle sagens aspekter har Lorenzen opstillet den hypotese, at filmholdet måske har fået to mænd til at tage dyrelignende forklædninger på ('tingene' havde form som mennesker, sagde Sands) med det formål at forskrække Sands, så de kunne filme ham i en virkelig forfærdet tilstand.

I en rapport til John Romero, APRO's

område-forsker i Las Vegas, erklærer Nolen, der betjente polygrafen: »Nedenfor er angivet de relevante spørgsmål og undersøgelsespersonens svar:

- (1) Så De to mærkelige skikkelser i ørkenen den 29. januar (1976)?
Svar: Ja.
- (2) Kommunikerede De med disse mærkelige skikkelser?
Svar: Ja.
- (3) Fortalte disse mærkelige skikkelser Dem, at de ville se Dem igen?
Svar: Ja.
- (4) Var De under indflydelse af nogetsomhelst under mødet?
Svar: Nej.
- (5) Har De – med hensyn til det, der skete torsdag den 29. januar – fortalt sandheden om det, De så den nat?
Svar: Ja.

Ved anvendelse af ovennævnte relevante spørgsmål opnåedes i alt tre kurver. Under disse kurver udviste Sands en evne til at svare automatisk på vokale stimuli. Hans svar i de kritiske områder var ikke i overensstemmelse med kriterierne for bedrag.

Efter omhyggelig undersøgelse af denne undersøgelsespersonens polygrafresultater er jeg af den opfattelse, at Johnny Sands var sandfærdig i sine svar på ovennævnte relevante spørgsmål. Jeg attesterer ikke for sandfærdigheden af hele den beretning, som Sands har fortalt, kun til sandfærdigheden af hans svar på ovennævnte relevante spørgsmål.« Citat slut.

Det er blevet foreslået Sands at undergå en hypnotisk regression (at han bliver ført tilbage i tiden (til observationen) red.) som et forsøg på at opnå yderligere oplysninger, men han er bange for hypnose. APRO-konsulenter mener imidlertid, at visse fremskridt måske kan gøres ad denne vej i fremtiden.

I betragtning af Sands åbenbare ærlighed og prøverne med polygrafen kan man ikke fuldstændigt se bort fra dette tilfælde. Desuden er der bekræftelse på den første observation af objektet fra andre, der ringede til politistationen den aften og rapporterede i området at have set et objekt, hvis udseende nøje passer til det af Johnny Sands observerede UFO. Der er ganske klart en mængde opfølgende arbejde, der skal gøres i denne sag, som er en af de mest gådefulde i 1975-76-'bølgen'.

APRO-bulletin, marts 76/T.D.-J.

ufo rapporter

DANMARK

Observationsmæssigt set har det været en stille tid, siden manuskriptet til nr. 6-1976 blev afleveret. Således har rapportcentralen i den mellemliggende tid kun modtaget 28 udfyldte spørgeskemaer. Der har i samme tidsrum været et par alarmeringer, men grundet alarmeringskædens effektivitet er de alle ret hurtigt blevet identificeret som havende en naturlig forklaring. Tilbage er bl. a. følgende rapporter:

16. september 1975, kl. 01.55 – ca. 5 sekunder
3400 Hillerød
Sydvest 30° – Sydvest 15°
Observatøren fortæller:

Kl. 01.30 blev jeg vækket af vores 6 mdr. gamle søn, som ville have sin sutteflaske. Jeg stod op, og efter at han sov igen, satte jeg mig ved vinduet og tog en cigaret. Vejret var næsten stjerneklart; der var kun enkelte lyse skyer, som trak hen over himmelen. Pludselig ser jeg fra øverste kant i vinduet og nedad en række mathvide lys 6-9 stykker i boomerang form.

Jeg rejste mig op og åbnede vinduet og i det samme kom der et sus, som fra en svæveflyver, jeg kunne nu se boomerangen tydelig. Det hele varede ca. 5 sekunder, fra vinduet var åbnet, til den forsvandt bag taget på bygningen overfor. Det var spændende at se og uhyggeligt. Jeg vækkede min kone, men hun så intet.

Observatøren mener at kunne fastslå objektets størrelse til ca. 10 meter bredt, afstanden til objektet omkring 300 meter.

23. september 1975, kl. 04.00 – 2 timer

På vejen fra 4241 Vemmelev til 3000 Helsingør over 3550 Slangerup.

Sydøst 15° – Øst 70°

September 1975 var præget af mange observationer, rapportcentralen har modtaget endnu en rapport fra en herre bosiddende på Fyn, over et år efter observationen.

Observatøren fortæller følgende:

Kl. 03.50 kørte jeg fra borde i Halsskov. Da jeg var den eneste personbil om bord, overhalede jeg hurtigt alle de store lastbiler og kørte helt alene på vejen mod Slagelse.

I nærheden af Vemmelev ser jeg objektet for første gang. Det ligner en klart lysende lampe til højre for vejen – retning: syd-øst. Det minder meget om en halogenlampe – en type, der benyttes på byggepladser. Så opdager jeg, at objektet følger med, og tror faktisk det er en flyvemaskine, men den blinker ikke. Jeg sætter hastigheden op, men objektet følger stadigvæk med. Hvor motorvejen slutter ved Slagelse, følger jeg faktisk, at jeg har »kontakt« med objektet. I min Volvo 145 kører jeg nu med varieret fart – både bilens tophastighed samt ca. min. 60 km/t – det er for at kontrollere, om objektet følger samme fart. Objektet følger mine hastighedsskift præcis. Jeg prøvede at blinke med lyset, langt lys, kort lys o.s.v. for at se, om objektet reagerede på det, men det gør det ikke.

Hvor hovedvejen svinger til højre, og vejen viser af til Vigerslev, krydser objektet vejen og

flyver nu i venstre side. I denne side flyver det lavt hen over trætoppene. Jeg ruller bilvinduet ned for at overbevise mig selv om, at der ikke er tale om reflekser eller spejlinger. Pludselig mens jeg er ved at rulle vinduet ned, svinger objektet ind over vejen i et 90° sving og bliver stående midt over vejen. Jeg bremser alt hvad jeg kan, for ikke at komme ind under objektet; man har jo hørt, at biler er gået i stå, og at lakken er blevet ødelagt i sådanne tilfælde. Jeg bliver holdende og ser på objektet, men hvor lang tid ved jeg desværre ikke. Medens jeg holder, ser jeg at bunden af objektet er oplyst, men om det lyser ned på vejen, ved jeg ikke.

Hvor stort objektet er ved jeg heller ikke, men det er ikke bredere end vejen, og den er vel ca. 9 meter bred. Efter nogle sekunder bevæger objektet sig over i højre side af vejen. Det mærkelige her er, at da det befandt sig i venstre side af vejen, føltes det ikke så stort som nu, hvor det står i højre side, på trods af det var tættere på, dengang det stod i venstre side af vejen. Da objektet er svinget over i højre side, kan jeg for første gang ane konturerne på det. Det ligner meget en rom-top, et stykke chokolade vi tit får til jul.

Ind imellem kunne jeg også se et lille hvidt lys i toppen af objektet. Bunden har højst sandsyn-

ligt været en smule større end selve objektet, og det syntes at være ellipse-formet. Det skal lige siges, at det lys, jeg så første gang og under resten af observationen, ikke kom fra bunden, men et eller andet sted på objektet. Medens jeg holder stille, passerer der ikke andre biler. På to rasteplasser i begge vejsider holder nogle lastbiler, men der er intet livstegn at se fra dem, så jeg kører videre.

Objektet følger mig nu på højre side til Roskilde. Her bliver jeg lidt i tvivl om, om jeg skal køre over Slangerup eller Glostrup, men vælger den øde strækning over Slangerup, fordi jeg synes den er bedre egnet, hvis »De« vil mig noget. I Roskilde stiger objektet højt op og står ventende; går ned, da jeg er igennem byen.

Objektet følger mig til Slangerup i højre side af vejen, nogle gange lidt forude, men ellers ud for højre siderude. Også ved Slangerup stiger objektet, og daler ned, da jeg er kommet igennem byen. I Hillerød bliver objektet stående over byen, men kommer ikke så langt ned som tidligere. Det er nu ved at være morgen.

På strækningen Ringsted-Hillerød fløj objektet i samme højde som et lille sportsfly. På Slangerup-Hillerød strækningen mødte jeg to cyklister, men det så ikke ud til, at de havde observeret noget.

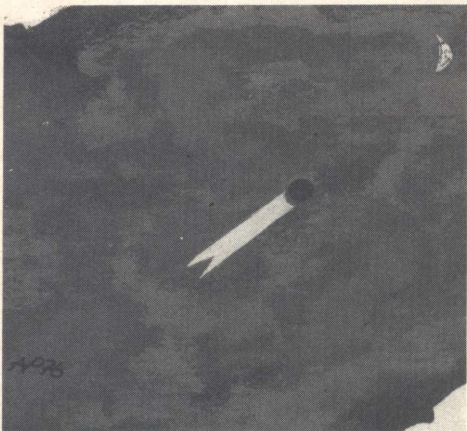
Efterhånden som det bliver lysere, jo højere

stiger objektet. Medens jeg løser billet i Helsingør, står objektet som en stjerne ude over Øresund. Da jeg kører ned til færgeren, står objektet der stadig væk. I Helsingborg har jeg fået et fast punkt at sigte efter. Objektet ser ud til at forsvinde i zig-zag skråt bagud opad. Nogle gange står det stille i ca. 5 minutter, og stiger så igen. Da kl. er ca. 6 forsvinder objektet bag en sky.

1. oktober 1976, kl. 17.45 – ca. 5 minutter
3460 Birkerød
Vest 30° – Nordøst 45°

Rapportøren, dennes far samt tre børn iagttog følgende fra haven ved rapportørens bopæl. Rapportørens far var lige kørt efter et besøg, da han opdagede objektet som en silhouet mod himlens begyndende tussmørke, hvorfor han vendte og kom tilbage. Rapportøren fortæller:

Min far gjorde os opmærksom på den, og han havde iagttaget den inden (måske 1–2 minutter). Vi stod i vor have og så den først ret tydeligt, men efterhånden som den steg, blev den mere utydelig. Vi lagde især mærke til den stærkt lysende hale.

Pludselig mindedes jeg en avisartikel for nylig om UFO-meldecentralen i Hørsholm. Jeg fandt derpå et telefonnummer til UFO-NYT i København og meldte observationen dér. Jeg var lidt ophidset, for jeg var klar over, at det måtte være en UFO, og deres eksistens havde jeg tidligere tvivlet på.

Observatøren fortæller endvidere, at objektet forsvandt i aftendisken, objektet var ca. 8 cm

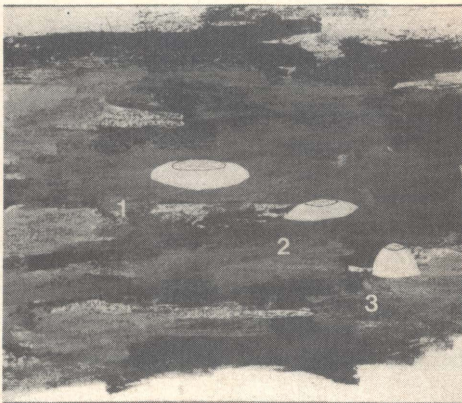
incl. hale målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

Halen var stærkt hvidt lysende; der hørtes ingen form for lyd fra objektet.

10. oktober 1976, kl. 17.10 – ca. 10–15 sekunder

Klintevejen, Svenstrup, 4400 Kalundborg
Sydvest 30° – Sydvest 30°

Observatøren var i sommerhuset, da han tilfældigt opdagede et objekt. Han fortæller:

På Klintevejen, Svenstrup Strand, observerede jeg en cigarformet genstand, klart lysende med et skarpt blåligt skær som neonlys og med en lille farvenuance mod gult (gult-orange) i ringene som vist på tegningen. Samtidigt hørte jeg en svag hyletone, som stoppede, da »tingen« ændrede form som skitseret på tegningen. Formændringen fik mig til at tænke på en vandmand. Ved tegning 3 tonede den væk. Muligvis tjernede den sig i retning bort fra mig.

Størrelse opgives til ca. 5 centimeter målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

Redigeret af: Carsten Hedegaard Pedersen
Tegninger: Henrik Pedersen

**Støt den seriøse
UFO-forskning**

– skaf abonnenter
på UFO-NYT

scandi- rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

Bemærkelsesværdigt UFO-fænomen observeret ved Åreskutan

Jenny Nordin og Lage Nordström observerede i lige ved to timer flere bemærkelsesværdige UFO-fænomener den 7. januar 1976. Parret op-

holdt sig i et højt beliggende fritidshus og kunne af den grund observere objektet ovenfra, mod skoven nedenunder.

Dette eliminerer teorier om misfortolkninger af lysfænomener i stor højde. Jenny Nordin fortæller:

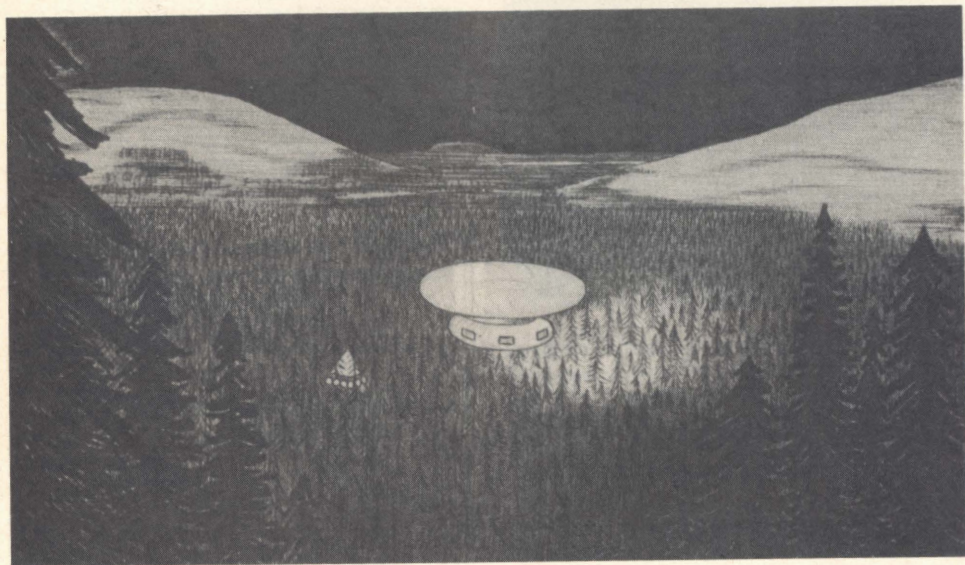
- Vi opholdt os i mit fritidshus, som ligger i Henåbacken ved vejen til Vålådalen, omkring to kilometer fra Undersåker stationsby, med en vidtstrakt udsigt over Åreskutan og Edsåsen.

- Umiddelbart efter midnat den 7. januar syntes jeg, at det blev usædvanlig lyst i huset og bad Lage se efter, om der kom en bil på vejen udenfor.

Lysende objekt i skoven

- Han så intet på vejen, men fortalte at det var stjerneklart og der var nordlys. Derpå gik han hen til et vestvendt vindue og kiggede ud. »Det lyser i skoven hernede«, udbrød han. Jeg var hurtigt henne ved vinduet.

- Et objekt lyste og glimtede der nede i skoven. Huset ligger højt, så vi så altså ned mod skoven. Afstanden dertil er ca. 1 kilometer. Det blinkede og glimtede i farverne gulorange og grønt og jeg anslag størrelsen til ca. to meter. Først så det trekantet ud, med spidsen pegende opad, men siden tændtes et perlebånd af lys rundt om underdelen og da fremtrådte objektet som rektangulært formet med en spids top.

En ildkugle steg op

- Efter en tid så jeg en raket, eller noget der lignede en ildkugle, stige op mod himlen. Jeg så ikke hvorfra den kom, idet den var et godt stykke oppe, da jeg opdagede den. Vi gik begge udenfor for at lytte efter en eller anden lyd, men der var helt stille. Klokken var da 00.30. Lage Nordstrøm så ikke »ildkuglen«, idet han stod og iagttog det rektangulære objekt nede i skoven gennem en kikkert (7x50).

Et 50 meter stort UFO med tre vinduer

- Efter næsten to timers iagttagelse af det indrende objekt nede i skoven, tændtes der en kraftig »strålekaster« på højre side af dette. Hele skoven blev oplyst af et enormt kraftigt blåhvidt lysskær.

- Så med ét sås et kæmpestort objekt. Det var næsten som en eksplosion med et centralt rødgult skær som vibrerede. Dette ovale objekt havde tre meget store vinduer. Ovenover objektet var der noget der lignede en hvid »gassky«; det virkede som strømmende den ud fra den øverste del af objektet. Skyen var skarpt afgrænset og virkede roterende.

Dette objekt iagttog vi i ca. 40 sekunder og størrelsen af dette vidunder var mindst 50 meter i diameter.

Oplyste skoven og forsvandt

- Da det kraftige lysskær oplyste skoven, så vi, at begge objekter nu svævede over trætoppene. Der var ingen træer der skyggede for objekterne. Det store, med vinduer udstyrede objekt blev først mørkt og kun det mindre rektangulære objekt lyste endnu nogle minutter, hvorefter det også slukkedes. Det sidste tændtes igen nogle minutter, hvorefter alt blev mørkt.

Vi så altså ikke objekterne forlade stedet; de slukkedes bare! Dagen efter kørte vi rundt om Edsåsen, men fandt ingen veje, der førte til det område, hvor vi havde set objekterne.

Et kraftigt snefald senere på dagen umuliggjorde yderligere søgen efter eventuelle spor. Såvel politiet som flyveeskadrillen i Östersund oplyser ved forespørgslen, at der hverken har været fly eller helikopter som opererede i området denne nat.

Interview: Loy Solli. Illustration: Chris B. Vos.
UFO-Information 5-1976/C.H.

»Indrammede« lysglimt

7. august 1976, kl. 21.00 – 15 minutter

Ålabodana ved den svenske Øresundskyst, ca. 100 meter nord for havnen
Nordøst 50° – Nordøst 45°

Observatøren samt et vidne (der er bosiddende i København) fortæller følgende:

Først sås objektet, idet det bevægede sig parallelt med en højderyg og nogle trætoppe. Efter et par minutter forsvandt objektet ud af syne på grund af trætoppene og bakken. Da vi selv var kommet op ad bakken (det tog ca. 3 minutter) sås objektet igen, men nu betydelig længere væk; vi iagttog det endnu et par minutter, indtil objektet forsvandt af syne p. g. a. afstanden. Det vi så var udelukkende lysglimt. Disse sås indenfor en ramme, ellipseformet. Glimtene var hurtige, korte diffuse og havde en blåhvid farve; såvel glimtenes varighed og styrke var uregelmæssig.

Vidnet opfatter observationen anderledes, idet han forklarer:

Objektets gennemsnitskurs var stabil, dog var der store variationer et stykke uden for kursen. Med andre ord, en uregelmæssig zig-zag kurs. Til sidst en kursændring mod nordøst, hvorefter objektet forsvandt i horisonten.

Vidnet opfattede objektet som et ellipseformet objekt udstyret med et lys, som så zigzaggedesig frem på kursen.

Observatøren mener, objektet var udstyret med flere lyskilder og at objektet bevægede sig på en ret kurs.

Observatøren og vidnet er uenige om objektets form, men er helt enige i, at der på ingen måde kunne være tale om et naturligt forklarligt fænomen, såsom fly eller lignende. Der hørtes ikke en lyd fra objektet, der ved tilsynecomsten var som en 25 øre målt mellem tommel og pegefinger i udstrakt arm.

UFO'er lander og starter i Kalix i Nord-Sverige!

Ung mand skadet af »stråler« i Uleborg.

Der sker mystiske ting på aftenhimmelen, såvel som på jorden i Luleå-området, fortæller den svenske avis Norrbottens-Kuriren.

Det er især Kalix der er hjemmestøt af fænomener, lysende genstande på himlen, som til og

med er landet ved en gård, har lyst hele området op, for derefter at stige til vejrs igen, efterladende solide aftryk efter landingsstel og raketmotorer, eller hvad det nu kan være, der har svedet en stor cirkel i græsset på den bløde jord!

UFO'erne slog sidst til mandag 15. november 1976, og nu er det ikke helt fri for, at svenskerne i området er temmelig opskræmte, politi og folk fra forsvaret har taget prøver fra den græsklædte jord - der har været nattefrost, tykke lag af rim ligger overalt, blot ikke i den mærkelige cirkel efter UFO'erne. Svenske eksperter klør sig i hovedet og venter spændte på resultatet af prøverne. Og samtidig med disse spekulationer kommer der ildevarslende meldinger fra Uleåborg i Nord-Finland, hvor en 19-årig ung mand blev slået bevidstløs af strålen fra en lysende genstand!

Kom ikke og fortæl, at de flyvende tallerkners tid er forbi!

Det var den unge Eero Lammi, der var modig nok til at ville undersøge den ene af to stærkt lysende genstande, der var landet midt i industriområdet i Uleåborg.

*Den 19-årige
Eero Lammi
fra Uleå-
borg i
Nord-finland.*

Eero var sammen med fem kammerater, som alle kan bevidne hændelsen. De så to lysende kugler - hver var ca. halvanden meter i diameter, og de udsendte korte og længere lysstråler i forskellige retninger, medens de tilsyneladen-

Eksperter fra det svenske flyvevåben har taget jordprøver fra dette cirkelafttryk i Kalix.

de vægtløse svævede lige over jorden. Lidt før havde drengene opdaget dem svævende over en skov i nærheden.

De fleste af drengene havde ikke megen lyst til at gå nærmere til genstandene, men Eero som den modigste gik hen mod den nærmeste lysende kugle! Kammeraterne påstår, at de kunne se den passere igennem ham, og han faldt omkuld alt imens han råbte om hjælp; han havde smerter i brystet. Kammeraterne løb hen og bar ham væk fra den skarpt lysende gen-

stand. Han er blevet undersøgt af læger, som fandt røde mærker på Eero's brystkasse og ryg!

Den mærkelige ring efter genstanden som landede og startede i Kalix minder stærkt om et lignende fænomen – den såkaldte heksering på en ø nær Vestlandet for en tid siden. (Se UFO-NYT 4-76 side 165. red.).

*Nordlandposten, Bodø,
23. november 1976/C.H.*

CONISBROUGH-FOTOET

Ole Henningsen

I 1966 tog en skoleelev i England et UFO-foto, som dog aldrig fik nogen særlig stor omtale i de skandinaviske lande. Da der åbenbart i det ansete engelske UFO-tidsskrift Flying Saucer Review var blevet udtrykt tvivl om fotografiets ægthed, tog fotografen, den nu næsten 26-årige Stephen C. Pratt til orde i et læserbrev i bladets spalter dateret 31. december 1975:

Stephen Pratt's svar til Dr. David Saunders.

Kære hr. Saunders, – jeg kunne tænke mig at benytte lejligheden til at forsvare mig vedrørende min observation af et uidentificeret flyvende objekt, ved at erklære mig villig til at gennemgå enhver tænkelig afhøring, ligemeget hvor grundig, og jeg vil til enhver tid fastholde, at min oplevelse var fuldstændig sandfærdig – ja, det var den virkelige.

Mange eksperter har undersøgt fotografiet, og de har enstemmigt erklæret, at det efter deres mening er ægte. – Hvorledes skulle så mange eksperter kunne tage fejl? – Dr. G. G. Doel, en London-specialist og røntgen-ekspert, samt leder (eller tidligere leder) af the British Unidentified Flying Obj. Research Association udtaler, at han ikke på noget punkt kunne konstatere, at fotografiet var falsk, og Kodak-eksperten har tilføjede udtalt, at fotografiet er ægte og uændret.

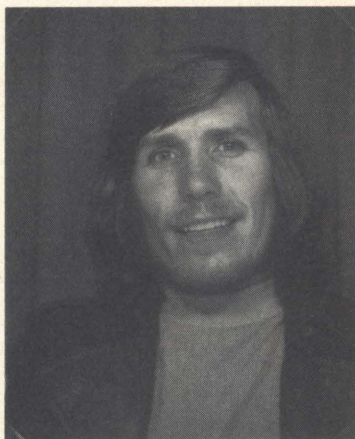
Mr. C. Maxwell Cade, ansat ved the Institute of Physics, var overbevist om, at mit fotografi var autentisk.

Detaljerne ved fotograferingen er følgende:

Anvendelse af et Kodak Instamatic kamera med indsat film. Blenden sat på: »Overskyet«. Lukkerhastighed og afstandsindstilling uregu-

lerbar. Film: sort/hvid, og dobbelt-eksponering er ikke mulig.

Som svar på Dr. David R. Saunders' »angreb« på mit fotografi indrømmer jeg, at Nigel Birch's formodning ved besigtigelsen, nærmest som en spøg, er at han synes at nære tvivl vedrørende min oplevelse. Men lad mig forsikre ham,

Stephen Pratt i okt. 76

(og alle andre, som er i tvivl) om, at min oplevelse er helt og aldeles *sandfærdig*, og jeg ved stadigvæk ikke helt nøjagtigt, *hvad* jeg så, men - kameraet tog fotografiet.

Der er jo i øvrigt også andre vidner til omtalte oplevelse.

Deres meget hengivne
Stephen C. Pratt

Der var her en oplagt mulighed for SUFOI til at kontakte fotografen direkte for at få hans egen personlige beretning om oplevelsen. Samtidig var det muligt at få et godt aftryk af fotooptagelsen fra fotografen selv, der skriver til SUFOI:

Conisbrough-oplevelsen den 28. marts 1966.

Jeg var blot en skoledreng, som 3 uger senere ville være fyldt 15 år, og boede med min familie i Conisbrough i South Yorkshire, England.

Stephen Pratt som 15-årig i sept. 1966

Følgende er en sandfærdig beretning om, hvad der hændte den 28. marts 1966 på en overskyet aften:

Om aftenen den 28. marts 1966 vendte min mor og jeg hjemad efter en indkøbstur i byen,

da min mor observerede et klart, pulserende, rødt/orangefarvet lys på den mørkfarvede himmel, i retningen mod nord-øst. Himlen var som nævnt overskyet den aften. - Vi betragtede dette skuespil alt imens vi nærmede os vort hus. Ved vor havelåge standsede vi et øjeblik, da dette mærkelige lys begyndte at bevæge sig, først langsomt nedad, og så opad, derefter på tværs af himlen. - Min mor bad mig hurtigst muligt at gå ind i huset og få min far og brødre til at komme ud og kigge på den mærkelige tingest.

Det gjorde jeg, og fik to af mine brødre hentet, Gary på 16½ år og Kevin på 10¼ år, sammen med min far. - (Vi fik en vidnefast bekræftelse på denne oplevelse af en anden lokal familie, som fortalte os, at de havde set denne underlige tingest lidt tidligere samme aften. Det var da et cigar-lignende objekt de så på himlen, og senere (som vi så det) uden cigarfacon).

Min far bad mig gå tilbage til huset og hente min ældre broders Kodak Instamatic 50 kamera med fast linse, samt indstille det på: »Overskyet vejr«. Jeg fik hurtigt fat på kameraet, og forberedte mig på at fotografere den mærkelige tingest. Det var det femte foto på filmen, og vi tog kun een optagelse, da vi tænkte det var for mørkt til at fotografere. - Klokken var på det tidspunkt omkring 20.00 til 20.15. - Jeg var overbevist om, at dette billede ikke ville blive til noget. Det viste sig dog senere at have været umagen værd at »snuppe« billedet. (Det blev til et fint billede af tre kuppelformede tingester der lignede »flyvende tallerkener«). - Min far mente han kunne skelne objekterne, og at det ene var mindre end de to andre, medens min bror Kevin mente at have hørt en svag summen-lyd. - Imidlertid forsvandt objektet (eller lyslegemet) ligeså hurtigt og mystisk som det kom, og gled over hustagene ud i det fjerne mod vest. Det blev dækket af husene, og vi var nu ude af stand til at se omridset af UFO'et. - Hele begivenheden varede ca. 10 minutter.

Senere, da filmen blev fremkaldt viste det sig, at 11 ud af 12 exponeringer gav pæne »hverdags-billeder«, men eet negativ forblev tilsyneladende uden billed-tegning. Det var dette, næsten gennemsigtige, negativ der afslørede »pletter« der lignede »flyvende tallerkener«. Det er bemærkelsesværdigt, at vort forsøg på at fotografere et underligt lyslegeme (som kan have været et UFO) skulle afsløre, at »pletterne« på

filmen ser ud som »flyvende tallerkener« i en bag-ud-løbende linie.

Da jeg tog negativet med i skole, rådede min rektor mig til at sende negativet eller et aftryk heraf til de rette autoriteter, nemlig de som har med slige rapporter at gøre. – Min bror Gary sendte negativet til »Granada Television Studio's« (Granada T.V., Manchester 3, England) og spurgte dem om, hvad de kunne få ud af billedet, og om de ville meddele os resultatet.

Granada Television viste det britiske publikum vort billede i T.V., første gang om aftenen den 12. april 1966. Det forårsagede mægtigt rø-

re den aften. Også Manchester-udgaven af »Sun Newspaper« fra den 13. april ofrede en halv side på vort foto.

Da vore med-vidner blev konfronteret med avis-reportere, smækkede førstnævnte døren i for reporterne og sagde, at de ikke ville latterliggøres i avisen. »Ingen kommentarer« råbte de bag den lukkede dør!

Da jeg fik negativet retur fra Granada Television, afleverede jeg det til den lokale fotoforretning for at få lavet et aftryk, som jeg modtog få dage senere.

Dette er en så nøjagtig fremstilling som jeg

kan give af hvad der skete hin overskyede aften den 28. marts 1966.

Deres hengivne
Stephen Pratt

Fotoet fik denne omtale i British U.F.O. Research Association, Newsletter No. 1, den 7. juli 1966:

Der blev den 28. marts dette år i Conisbrough, Yorkshire, taget et fotografi, der viser tre kuppelformede, cirkulære silhouetter af UFO'er.

Vor Halifax-afdeling har interviewet Pratt-familiens fem vidner, og vi antager, fotografiet er helt autentisk. - Hvad der er særlig sensationelt ved fotografiet er, at alt hvad der blev set af observatørerne var et langsomtgående klart, hurtigt-pulserende, orangefarvet lys (dog så hr. Pratt to lys), som de først mente var lyset fra en helikopter (en af Pratt-familien hørte en sum-mende lyd). - Klokken var 20.15 på en mørk aften, og den største silhouet var af størrelsesordenen fem grader i diameter.

Hvis ikke fotografiet er en gavtyvestreg, er dette et ekstraordinært fænomen.

Hvorledes kan det forklares? - Kan man antage objektet var camoufleret ved en tilpasning af lyset sammenfaldende med himmelbaggrundens, ved at benytte lys fra det synlige spektrum, som filmen i kameraet ikke var følsom nok over for? - Hvis dette er en forklaring, betyder det, at hvis en observatør ser gennem et filter, som tillader alt lys at passere undtagen dette område af spektret, ville han have kunnet se disse mærkelige tingester.

Da det er umuligt at bevise, at dette fotografi er autentisk, ifølge vor Halifax-afdelings mening, og det er en kendsgerning, at mange andre fotografier, der betragtes som autentiske,

viser mere eller mindre det, som var synligt for observatøren - må UFO-himmelkiggere omgående adviseres om at prøve at se gennem sådanne filtre, når som helst de ser lysende objekter, som de ikke kan identificere. - Et andet interessant punkt er, at himlen omkring den nærmeste silhouet er meget klar, i det mindste syv grader i en retning, og dog fremtræder denne silhouet ikke svagere end de andre. - Hvis dette stammer fra objektet selv, må det komme fra et lys på dets fjerneste side, og da det ifølge vidnerne ikke oplyser himlen, må det være en ultraviolet udstråling, overfor hvilket filmen er følsom, men ikke det menneskelige øje, som det tidligere har været formodet af andre fotografer. - På den anden side, hvis illuminationen stammede fra en gadelygte, som ikke var så langt væk, må objektet være mindre end man skulle formode, og hvis lyset var så fjernt som det forekom, ville de små objekter være totalt usynlige.

Dette fotografi, som blev videresendt til B.U.F.O.R.A.'s chef: Dr. G.G. Doel for en mere detaljeret analyse, blev anerkendt som det mest værdifulde vi har modtaget i årevis.

Stephen C. Pratt har yderligere sendt os oplysninger om en anden observation i området året efter:

Fra avisen »South Yorkshire Times«, lørdag den 14. oktober 1967:

I denne uge kom en bekræftelse fra en reporter fra »South Yorkshire Times«, der havde set et uidentificeret flyvende objekt over Thurnscoe søndag den 1. oktober (som meddelt i vor sidste udgave).

Mr. Harold Coles fra Taylor Street, Conisbrough, en pensioneret minearbejder, kom gående langs Low Road, Conisbrough, samme aften kl. ca. 19.15, altså ca. et kvarter før observationen i Thurnscoe. - Han fortalte: »Jeg så et klart rødt lys på himlen. Det dukkede op nede under det kraftige skydække, og bevægede sig ret langsomt. Det fortsatte henimod slottet, og tabtes så af syne bag nogle træer. Det underlige var, at jeg ikke hørte en lyd fra det, og jeg er overbevist om, at hvis det havde været en flyvemaskine der fløj så lavt, ville jeg kunne have hørt motorstøj.«

Denne rapport stemmer næsten nøjagtigt ved sammenligning med reporter Stephen Kind's rapport. - Conisbrough-observationen var en smule tidligere, og UFO'et bevægede sig

øjensynlig i en anden retning, skønt dette ikke er sikkert.

Reporteren fra »Times« rapporterede tillige til lys, hvoraf dog det ene var meget svagt.

Mr. Coles fortalte: »Da jeg så rapporten i »South Yorkshire Times« var jeg klar over, at jeg ikke havde haft fantasi-syner«. »Jeg har aldrig spekuleret særlig meget på »flyvende tal-lerkener«, men jeg ved dårligt, hvad jeg skal stille op med dette tilfælde.«

Stephen C. Pratt var kun 15 år, da han tog sit nu berømte foto. Han er født den 18. april 1951 og har, siden han gik ud af skolen i 1966, arbejdet som minearbejder i en kulmine i nærheden af Denaby Main, hvor han nu er bosat med sin kone og deres to børn.

Stephen er ikke direkte involveret i aktivt UFO-arbejde, men er medlem af British Unidentified Flying Objects Research Association. Han læser også Flying Saucer Review og holder sig på denne måde lidt à jour med, hvad der er af UFO-observationer. Både han og hans familie havde ikke tidligere interesseret sig for disse fænomener, men deres fælles oplevelse i 1966 kunne ikke undgå at gøre et vist indtryk på dem.

Tak til Stephen C. Pratt for hans venlighed og hjælp, og tak til E. Bøtter-Jensen for oversættelserne.

Ole Henningsen
SUFOL's Efterforskningsafdeling

UFOLOGI:

Er UFO-observation grundlag for religiøs sekt?

Af Per Andersen

En af de verdensomspændende religiøse sekter, der eksisterer i dag, er den såkaldte Mormons kirke, eller som den rigtigt hedder: „Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige“. Denne kirke blev oprettet i 1830 i USA af Joseph Smith, der hævdede, at en engel havde givet ham en samling guld- og messingplader med skrifttegn, som han dechiffrerede og udgav som Mormons Bog. Der var i 1970 omkring 3 mill. tilhængere af mormons kirke i hele verden, hvoraf de 5000 var i Danmark, og i dag er tallet nok ikke mindre.

Denne Joseph Smith påstod, at han stod i direkte kontakt med nogle engle, som var sendt ham fra Gud. Gentagne gange havde han åbenbaringer, hvor han ikke bare så englene, men også talte med dem. Af denne række åbenbaringer, som Joseph Smith havde, har specielt den første en naturlig interesse. Det er på grund af den, at han startede sin religiøse virksomhed, som se-

nere skulle blive til en religiøs sekt. Efter-som der ingen vidner var til åbenbaringen, er det naturligvis kun Joseph Smith selv, der kan fortælle om den, og det har han også gjort i sine erindringer, som mormonerne har udgivet.

Som 15-årig begav han sig ud i skoven for at bede til Gud. Her er hvad han selv beretter:

„Derfor begav jeg mig, i overensstemmelse med denne beslutning om at bede til Gud, ud i skoven for at gøre forsøget. Det var en herlig klar morgen, tidligt om foråret 1820. Det var første gang i mit liv, at jeg havde gjort et sådant forsøg, thi til trods for al min ængstelse og uro havde jeg endnu aldrig forsøgt at bede højt. (...) Tæt mørke omgav mig, og det forekom mig en kort tid, som om jeg var prisgivet pludselig undergang. Men jeg anvendte alle mine kræfter på at anråbe Gud om at udfri mig af den

fjendes magt, som havde overvældet mig, og i samme øjeblik, da jeg var lige ved at synke i fortvivlelse og hengive mig til tilintetgørelse – ikke til en indbildt tilintetgørelse, men til et virkeligt væsens magt fra den usynlige verden, som jeg aldrig havde følt hos noget væsen – netop i dette forførelige øjeblik så jeg en lysstolpe lige over mit hoved, klarere end Solen, og den dalede gradvis ned, indtil den hvilede på mig.

Ikke så snart havde den vist sig, førend jeg følte mig befriet fra den fjende, som holdt mig bunden. Da lyset hvilede på mig, så jeg to personer, hvis glans og herlighed trods enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, medens han pegede på den anden: Denne er min elskede Søn, hør Ham!“¹⁾

Denne åbenbaring minder meget om en UFO-observation, bortset fra, at der fandt en samtale sted af religiøs karakter. Denne samtale kan man imidlertid godt betragte som værende en indbildning eller en senere tilføjelse, som Joseph Smith gjorde, idet man må have i tankerne, at hans primære formål var at bede til Gud. Der er ikke noget unaturligt i, at hvis en mand ihærdigt prøver på at komme i forbindelse med sin Gud, og han så oplever et usædvanligt fænomen, at han så tolker det som et tegn fra Gud. Hvis man således ser bort fra denne religiøse samtale, er der egentlig en beretning tilbage, som i dag nok ville blive betegnet som en UFO-observation.

Prøv for eksempel at sammenligne denne første åbenbaring, som Joseph Smith havde, med en UFO-observation, som blev gjort i Sverige i oktober 1959:

„Gideon Johansson, overmontør, ledte efter årsagen til en fejl i el-forsyningen på sin arbejdsplads, da han så noget, der lignede et fly i vanskeligheder. Men det nedadgående hvide lys standsede midt i luften – noget et faldende fly ikke kunne tænkes at gøre. Langsomt faldt UFO’et til det var et par meter over gaden, og da det nærmede sig Johansson, opdagede han, at det strålende, hvide lys, som først fangede hans opmærksomhed, syntes at være en kabine ovenpå en meget større form. I de næste to minutter

betragtede Johansson UFO’et så tæt på, som nogen ville bryde sig om. Gennem den glaslignende kabine så elektrikerens to væsener, der havde travlt med noget, Johansson ikke kunne se. Deres ansigter var kalkhvide, og de havde aflange hoveder uden antydning af hår. Begge skikkelser var klædt i hvidt og sad i en slags stumpvinklede, strømlinede sæder.

Johansson mente, at væsenerne var mindre end et normalt menneske. „Disse hvidklædte mænd var på størrelse med 14-årige,“ sagde han. Mens han betragtede en af UFO-nautterne, der stirrede på ham, gik lyset i kabinen pludselig ud. Lufttrykket fra fartøjet, da det fløj bort, fik Johanssons bukseben til at flagre, og elektrikerens var på dette tidspunkt meget ophidset. Mens nogle få andre så det samme lys, så ingen andre skibet så tæt på. Der var ingen forklaring på observationen, eller på det mystiske strømsvigt forud for UFO’ets tilsynekomst.“²⁾

Der er en iøjnefaldende lighed mellem disse to beretninger. Man kan nu prøve at arbejde ud fra den hypotese, at det, som Joseph Smith så, var noget, som man i dag ville kalde en UFO-observation, og at det religiøse aspekt er noget, han selv har tilføjet. Så melder det spørgsmål sig straks, hvad så med de andre åbenbaringer som Smith havde? Den næsten åbenbaring Joseph Smith havde, skete mens han var liggende i sin seng, i færd med at bede aftenbøn. Da blev hele værelset pludselig oplyst, og en kjortelbærende mand stod ved sengen og præsenterede sig som Guds sendebud. De andre åbenbaringer Joseph Smith havde, var af samme karakter som denne. Var disse observationer også UFO-observationer ligesom den første han havde? Var han en „Jorma Viita“, der kunne få åbenbaringer når som helst han havde lyst til det?

Vi er i dag tilbøjelige til at mene, at da disse observationer sker spontant, vil det være meget sjældent, at den samme person har to observationer. At han kan have mange, må være helt usandsynligt. På det grundlag må man forkaste ideen om, at de allesammen kunne være UFO-observationer. Vores hypotese gik ud på, at Joseph Smith selv havde tilføjet et religiøst aspekt til sin første

observation. Nu vil det være naturligt at udvide denne hypotese med, at alle åbenbaringer som Joseph Smith gjorde efter den første observation, var noget, som han selv opdagede for at fortsætte det religiøse engagement, den første observation havde skaffet ham. Det skulle således kun være en enkelt UFO-observation, der gav Joseph Smith skubbet op i de metafysiske sfærer, og fik ham til at producere åbenbaringer på stribet. Dette er naturligvis stadigvæk kun en hypotese, men der er en væsentlig faktor, der støtter den: de samfundsmæssige og sociale forhold, der herskede omkring Joseph Smith før hans første åbenbaring. Derom fortæller han selv:

„Et par år efter, at vi havde slået os ned i Manchester, opstod der en usædvanlig religiøs vækkelse. Den begyndte hos metodisterne, men blev snart almindelig blandt alle sekterne på den egn. Til sidst syntes hele egnen i virkeligheden at være grebet deraf. Mange tilsluttede sig de forskellige kirker, hvad der fremkaldte ikke så lidt røre og splittelse, thi nogle råbte: „Se her!“ og andre: „Se der!“ Nogle holdt på metodisterne, andre på presbyterianerne og atter andre på baptisterne. (...) Jeg var i mit femtende år. Min fars familie blev vundet for den presbyterianske tro, og fire af dem sluttede sig til denne kirke, nemlig min mor, mine brødre Hyrum og Samuel og min søster Sophronia. I denne alvorlige tid stemtes mit sind til alvorlige betragtninger og fyldtes med stor uro; men selv om jeg ofte faldt i dybe og pinlige tanker, holdt jeg mig dog på afstand af alle disse partier, selv om jeg gik til deres forskellige møder, så ofte lejligheden tilbød sig. (...) Jeg var flere gange stærkt bevæget i sindet, thi striden og tumulten var så stor og uophørlig. Midt i denne ordstrid og meningsudveksling sagde jeg ofte til mig selv: Hvad kan man gøre? Hvilket af alle disse samfund er det rigtige, eller er de allesammen forkerte?“³⁾

Der var altså her tale om et samfund, der var gennemsyret af religiøse mennesker og sekter. Endvidere må vi tænke på, at Joseph Smith kun var 15 år. Han var altså i pubertetsalderen. Den alder, hvor man skal til at udvikle sin personlighed, og hvor der forlanges at man begynder at tage stilling til

en masse etiske spørgsmål. I et samfund, hvor religionen spillede så stor en rolle, som det, hvori Joseph Smith levede som 15-årig, er det klart, at det centrale spørgsmål var bekendelsen til en religion. Befolkningen var imidlertid religiøst splittet. Det bevirkede, at selv om Joseph Smith var meget religiøst interesseret, kunne han ikke finde et fast holdepunkt, men flakkede fra sekt til sekt. Han ønskede brændende at finde „sandheden“. Det var derfor meget naturligt, at da han havde en UFO-observation, straks tolkede den som et budskab fra himmelen – fra Gud. Dette gav ham muligheden for at finde et fast ståsted, religiøst set, og det blev naturligvis også udnyttet, idet Joseph Smith derved løste et af sine store personlige problemer.

Man kan også prøve at vende hele problemet om. Der gøres i dag en hel del UFO-observationer, og da de er af ikke-menneskelig oprindelse (ikke skabt af menneskene udelukker ikke f. eks. naturfænomener), er der ingen grund til at tro, at fænomenet er specielt knyttet til vores tidsalder. UFO'er er med andre ord et tidløst fænomen. Før vores teknologiske tidsalder kunne man naturligvis ikke forklare det man så med „et fly“ der gjorde et 90 graders knæk, „en vejrballoon“ der fløj mod vinden, „et kuglelyd“ der eksisterede i 5 minutter, eller lignende. Man måtte da nødvendigvis finde andre forklaringer, og en af dem kunne da være, at det drejede sig om et tegn fra Gud (det var jo noget, der kom fra oven). På den måde bliver hypotesen om Joseph Smiths første åbenbaring yderligere underbygget.

I dag er der visse personer, der mener, at religionen kan forklare UFO-observationerne. En af deres teorier går blandt andet ud på, at UFO'erne skulle være djævlens forsøg på at vildlede menneskene. Men det er nok snarere ufologien, der kan forklare de himmelske åbenbaringer. Selv om betragtningerne over Joseph Smiths første åbenbaring kun var helt hypotetiske, kan denne og lignende visioner, der af samtiden er blevet tolket som tegn fra Gud, med god ret forklares af ufologien som noget, der i dag ville blive karakteriseret som UFO-observationer.

Men lad os atter en gang vende os mod

Joseph Smiths åbenbaring. Omverdenen reagerede på en meget karakteristisk måde, da Joseph Smith fortalte om sin vision. Når man læser følgende citat, kan man ikke undgå at drage paralleller til den holdning til ufologien, der trods alle fremskridt stadig væk er meget udbredt i dag. Joseph Smith siger:

„Jeg havde virkelig set et lys, og midt i det lys, så jeg to personer, og de talte virkelig til mig, og selvom jeg blev hadet og forfulgt, fordi jeg sagde, at jeg havde haft en åbenbaring, var det alligevel sandt; og medens de forfulgte og smædede mig og talte allehånde ondt om mig, uforskyldte, fordi jeg sagde det, følte jeg mig drevet til at sige i

mit hjerte: Hvorfor forfølger man mig, fordi jeg siger sandheden? Jeg har virkelig haft en åbenbaring, og hvem er jeg, at jeg kan modstå Gud? Og hvorfor vil verden tvinge mig til at fornægte, hvad jeg virkelig har set?“⁴⁾

KILDER:

- 1) Joseph Smith fortæller sin egen historie, side 5f.
- 2) UFO-NYT nr. 2, 1972, side 65.
- 3) Joseph Smith fortæller sin egen historie, side 3f.
- 4) Samme, side 9.

Per Andersen.

TV-folk optager usædvanlig film

Et 3-mands hold fra nyhedstjenesten på Atlanta TV-station observerede og filmede en lysende genstand på den østlige himmel, tidligt på da-

gen den 9. september 1973. – Genstanden blev af en af mændene beskrevet som en cigarlignende genstand, forsynet med skygge-

mønstre, der kunne skelnes på dens overflade, idet genstanden glimtede i forskellige farver.

Der blev optaget ca. 45 meter 16 m/m farvefilm af UFO'et af kamera-mand *Daniel Keever*, som havde stillet sit filmudstyr op uden for the State Patrol's kontor i Manchester, Georgia, kl. 04.30.

Han selv og de øvrige medarbejdere fra nyhedstjenesten besøgte stationen for at interviewe folk, der havde afgivet rapporter om UFO-oplevelser.

Medens dette foregik var der én der bemærkede to »små lysende himmellegemer« som fremtrådte meget klarere end de omkringværende stjerner. Et af disse lys blev derefter svagere og så ud, som om det var ved at bevæge sig bort, medens det andet blev lysere og antog forskellige farver. – Keever filmede dette objekt i et tidsrum af ca. 90 sekunder, og ventede derefter 30 minutter, hvorefter han foretog yderligere en kort optagelse. Han anvendte en 120 m/m zoom-linse med afstandsindstillingen på »Uendelig«.

Billedet viser, – i et stærkt forstørret udsnit – den tingest Keever så. Intet andet, stjernerne medregnet, var at se på filmen.

Den del af filmen der blev udlånt til NICAP blev undersøgt under et mikroskop og blev overført til en 35 m/m filmstrimmel. Det viste billede blev kopieret på fotopapir med hård kontrast (uden grå-toner) og er blevet forstørret ca. 2000 gange fra originalfilmen.

Vidnerne rapporterede, at UFO'et forblev stationært på himlen, og bevægede sig ikke sammen med stjernerne i den 2-timers periode det var synligt.

NICAP har planer om at undersøge filmen ved en analyse med mikro-tætheds-apparatur for at få stjernerne frem. – Hvis det kan bekræftes, at UFO'et forblev på en fast position i forhold til Jorden, vil filmens videnskabelige værdi blive øget betragteligt*). Mange stjerner sås klart på den østlige himmel, men ifølge Keever's udtalelser var han i stand til at identificere dem og skelne dem fra det lys, han filmede. Han prøvede at medtage en af stjernerne inden for kameratelets synsfelt, men den fremtræder ikke på filmen. – Keever arbejder for WAGA-TV, kanal 5 i Atlanta. Både han og andre medlemmer af holdet blev interviewet af NICAP's lokale forsker Harry Lederman og af NICAP's leder, John Acuff. Filmen er blevet solgt til CBS News.

UFO-Investigator, okt. 1973 /E. Bøtter-Jensen
Credit: NICAP/O.H.

*) Vi vil søge at få oplysninger frem om, hvorvidt dette er lykkedes. red.

MANEDENS BEDSTE

SCHERREFFILM

Spar 20 pct.!

Abonnements tilbud til alle læsere!

Indsend nedenstående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MANEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. I tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Løssalgspriis: kr. 4,85.
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:
☐ Kvartalsabonnement kr. 11,65.
☐ Årsabonnement kr. 46,60

Navn

Adresse

Postnr. By

☐ Betalt vedlagt i check ☐ Indsat på giro 4101278.
Sendestil Dansk Bladdistribution Postboks 2125, 1015 København K.

MANEDENS BEDSTE

SCHERREFFILM

Medlems-orientering

Under denne overskrift vil SUFOI præsentere læserbreve og diverse oplysninger til bladets læsere.

Angående læserbrevkassen.

Vi vil indledningsvis slå et slag for brevkassen! Det er rart for SUFOI og UFO-NYT's redaktion at høre om de spørgsmål læserne gør sig vedrørende bladets indhold, SUFOI eller UFO-problemet i almindelighed, og det virker forholdsomt blegt som et lille »pusterum« i bladet. Skriv derfor til os; det foregår lettest ved at sende Deres indlæg til:

**SUFOI
postbox 6
2820 Gentofte.**

Hej UFO-NYT!

I opfordrer til at fattede pennen og give vores mening til kende, hvad enten det er ros eller ris. Nuvel, her kommer så lidt ris, (rosen kommer bagefter):

Jeg kan godt blive lidt irriteret over rubrikken »Scandi-rapporter«, ikke fordi det er en dårlig idé, nej tværtimod, men fordi det nogle gange står på norsk (altså norske observationer). Jeg kan da godt læse, hvad der står – sådan da – men man skal alligevel anstrenge øjnene for at læse det, og tilmed tager det dobbelt så lang tid at komme igennem, så derfor håber jeg, at I fremover vil skrive det på dansk. Tak!

Så kommer vi til rosen: Tak for Jeres fantastisk gode blad. Jeg er kun abonnent på andet år, men fortsætter I med den samme linie som hidtil, så bliver det til flere.

I har nogle gode artikler, som belyser en masse ting, og samtidigt er det jo spændende. Jo hatten af for Jeres strålende arbejde. Det er et bemærkelsesværdigt stykke arbejde, I har gjort ved at stavle et sådant blad på benene.

Venlig hilsen,
H. Højgaard
2860 Søborg.

Svar fra SUFOI:

Tak for brevene! Dets sidste del varmer mere end mange aner! Men til problemet med de norske rapporter på norsk: Det giver mig nemlig anledning til at fortælle noget, som måske ikke er så kendt, nemlig det forhold, at UFO-Nyt ikke kun sælges i Danmark. Faktisk ligger små 10% af vores salg i de andre skandinaviske lande – hovedsagelig Norge. Os bekendt er UFO-NYT det mest udbredte UFO-blad i Norge. Når rapporterne derfor bringes på norsk, skyldes det ikke dovenskab, tværtimod et ekstraarbejde for at skrive det på norsk – af hensyn til vores store norske læserskare. For 1½ år siden blev UFO-NYT udtrykkeligt anmodet herom fra norsk side.

– Vi beklager, at det kan være lidt vanskeligt for danske læsere, men hermed skulle forklaringen være givet.

Til brevkassen:

Astralvandring? Hvad er det?

I artiklen »UFOeskorte fra Umvuma til Beit Bridge« 2. del står der, at Peter engang var på »astralvandring«. Nu vil jeg gerne vide, hvad astralvandring er, hvad ofret foretager sig og har mulighed for at opleve. – Desuden: Hvordan stiller SUFOI sig over for hypnoseresultater af den her omtalte art eller lignende?

Venlig hilsen,
Torsten T. Jensen
6400 Sønderborg.

Svar fra SUFOI:

Først tak for dette (andet) læserbrev! Vi bringer det, da det indeholder nogle principielle problemer for UFO-arbejdet. En udførlig redegørelse vil fylde for meget hér, så jeg beder undskyldte den kortfattede besvarelse.

Begrebet »astralvandring« forefindes i den moderne »okkultisme«, »spiritisme« og »teosofi«. Jeg vil henvise til studier heraf. Men kort fortalt dækker begrebet »astralvandring« over det påståede fænomen, at »sjælen« kan træde ud af menneskelegemet, mens dette er i en dyb søvnliggende tilstand, og derpå »vandre« rundt i universet eller på jorden. »Sjælen« vil dog hele tiden være forbundet med sit fysiske legeme med en slags »livline«. Jeg skal ikke komme ind på rigtigheden heraf, blot søge at give et kort svar på Deres spørgsmål.

Angående problemet hypnose som middel til

at bekræfte UFO-tilfælde, så betragter SUFOI det med største interesse. Dog må vi gøre opmærksom på, at vi ikke har hørt om tilfælde, hvor hypnosens har medvirket til at afkræfte påståede UFO-oplevelser!

SUFOI består (se venligst side 2) af 17 personer. Disse mennesker har faktisk aldrig taget stilling til begrebet hypnose som »sandhedsse- rum«. Principielt mener jeg ikke, at der kan herske den ringeste tvivl om hypnosens eksistens, men om en eventuel løgn kan gentages under hypnosesevnen – ja det véd jeg faktisk ikke noget om. Det kunne være interessant at finde ud af. Vi vil i hvert fald gå videre med problemet.

SUFOI har i sin historie haft enkelte UFO-vidner, som det kunne være interessant at få »testet« på denne måde, men vi er endnu ikke kommet i kontakt med en hypnotisør, som vi har fundet tilpas tillidvækkende. Masser af mennesker kan hypnotisere, men der er langt mellem dem, der tør og kan tage et ansvar for den person, som hypnotiseres.

Til UFO-Nyt.

I UFO-NYT nr. 1 fra 1976 blev det nævnt, at der i 1952 var taget et af verdens første farvefotos af et formodet UFO under flådeøvelsen »Mainbrace« i Atlanterhavet.

SUFOI skulle have kontakt med den fotograf, der tog billedet.

Derfor vil jeg spørge: Er SUFOIs forhandlinger lykkedes? Jeg vil gerne se billedet i farver i UFO-NYT!

Dernæst mener jeg, at der er stor interesse for en UFO-farveplakat med de forskellige UFO-typer, ligeledes i farver. Plakaten vil være af stor informativ betydning.

UFO-NYT er meget perfekt og er af internationalt format! Dog savnes flere og gode UFO-fotos – i farver.

Er det rigtigt, at de tyske forskere har lavet de flyvende tallerkener, og at de har forbindelse med jordens hemmelige samfund? Disse oplysninger stammer fra en bog af Birgit Thiede: »Jordiske flyvende tallerkener« (FUFOS 1970). Jeg håber at høre Deres kommentarer til bogen. – Samtidig vil jeg gerne høre Deres mening om bogen: Michael X. Barton: »The german Saucer Story«.

Venlig hilsen
L. Berg
8600 Silkeborg.

Svar fra SUFOI:

Tak for Deres lange brev, som jeg har forkortet lidt – forhåbentlig uden at have berørt det væsentlige!

Jeg har talt med vores Efterforskningsafdeling om problemet »Mainbrace«. Kort fortalt, så har vi nu set billedet, men vi må ikke bringe det, før der foreligger en tilladelse fra fotografen, og den har vi ikke fået – endnu. Billedet forestiller et hangarskib samt dets overbygning; desuden ses et fly på skibets dæk, en himmel med spredte skyer samt et uidentificeret hvidt objekt oppe på himlen. Objektet er rundt og uden tydelige former. Indtil dato kan vi ikke bringe billedet. – En helt anden ting er, at vi ikke kan bringe farvefotos i UFO-NYT af tekniske grunde!

Dersom SUFOI skulle producere en ny plakat udelukkende med diverse UFO-fotos, så ville det kræve mindst 2 ting, nemlig: Skriftlig tilladelse fra alle fotograferne, og en tilbunds-gående undersøgelse af billedernes ægthed. Det sidste punkt er så ømtåleligt, at plakaten højst vil få 4-5 fotos på sig! Vi mener derfor ikke, at en sådan plakat vil have nogen betydning, når vi tager denne usikkerhed i betragtning.

Red.: Af hensyn til nye læsere bør vi måske tilføje, at SUFOI kan levere en 62x93 cm stor UFO-plakat, trykt i 4 farver og med tekst på 4 sprog. Den koster kun kr. 25,- frit tilsendt i kraftigt paprør. Bestil på giro 9 11 77 25 Skandinavisk UFO Information – SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, og mærk talonen: »Farveplakat«.

Alle de verserende historier om tyske forskere som ophavsmænd til UFO'erne bygger på én bestemt kilde, nemlig en bog af Rudolf Lussar. Dens alenlange titel kan fås ved henvendelse til undertegnede. Lussar's bog er omtalt som kilde for fru Thides arbejde. SUFOI's Efterforskningsafdeling har i flere år haft til opgave at efterspore pålidelige kilder til disse historier. Hver gang er det »løbet ud i sandet«. SUFOI's nuværende konklusion på problemet er, at al snakken om tallerkenernes oprindelse i Hitler-Tysklands seneste dage er interessant og til et vist punkt endog sandsynligt, men at egentlige beviser herfor mangler i så høj en grad, at SUFOI indtil videre har ønsket at hellige sig andre opgaver.

Deres sidste spørgsmål om Barton's bog kan vi kun besvare derhen, at også han bygger sin

bog op omkring R. Lussar's bog. Dog medtager han et par andre kilder, men ikke nok til at virke tilstrækkelig tillidvækkende. Hvad der savnes er: Et par udtalelser fra de videnskabsmænd, som selv deltog i forskningsarbejdet, og det mangler totalt. Der er altid tale om nogen, der har hørt om nogle, som vist nok gjorde det ene eller det andet med flyvende objekter, der havde visse af vor tids UFO'ers egenskaber.

SUFOI's nye geigertæller.

I UFO-NYT nr. 5 fra 1976 bad vi om penge til en geigertæller. Samtidig lovede vi, at læserne skulle blive holdt underrettet om »slagets gang«. I dag (nytår 1976/77) har vi modtaget 422,50 kr.! Vi håber fortsat på, at beløbet kan blive ca. 4 gange så stort. Det er af stor betydning for vores arbejde, at vi har et nødvendigt teknisk udstyr, men desværre ligger anskaffel-

sesprisen ofte over det, vi kan klare. Derfor er det en glæde for os at se, hvordan bidragene er kommet ind til os. Hermed bringer vi en tak til de mange, som har sendt beløb til os!

Skulle De ønske at sende os bidrag til anskaffelse af geigertælleren, så kan det ske ved at indsende beløbet til: Postgiro 9 11 77 25, SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte, mærket »geigertæller«.

UFO-Nyt årgang 1976.

Denne årgang er lige ved at være udsolgt i komplet stand. Årgangens første nummer vil være udsolgt om små 3 uger! Derfor: Skynd Dem at bestille årgangen, hvis den mangler! En del numre af ældre årgange kan endnu fås. Henvend Dem til Ekspeditionen!

Peter A. Hansen

SUFOI's Informationsafdeling.

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

NY RØNTGENKILDE: I den sidste tid har man ude i verdensrummet opdaget et nyt fænomen, de såkaldte »dobbel-brusere«, områder hvorfra der udsendes røntgenstråling. Disse kilders udstråling varierer på en meget speciel måde: først stiger strålingsintensiteten til et maximum i løbet af ca. 1 sek., så aftager den over en periode på ca. 10 sek. og herefter stiger strålingen atter efter en pause på måske flere timer. Der synes ikke at være tale om nogen periodisk variation. Fænomenet er observeret i forbindelse med de såkaldte kugleformede stjernehober. Udstrålingen blev opdaget under analyse af data fra 3 satellitter – den hollandske Astronomi-satellit, satellitten SAS-3 og Ariel 5.

(AW&ST 20/9-76)

FØRSTE RUMFÆRGE-PROTOTYPE FÆRDIG:

Bygningen af den første prototype af Orbiterdelen i rumfærgeprojektet er afsluttet den 17. september i overensstemmelse med tidsplanen. Selve rumfærgen består af Orbiterfartøjet, 2 store faststofraketter og en ydre brændstoftank (større end Orbiter selv), der forsyner Orbiters 3 raketmotorer med brændstof. Orbiter-fartøjet er anbragt ovenpå denne afkastelige brændstoftank.

Orbiter kan i sit lastrum, der måler 18x5 m, transportere en nyttelast på knap 30 tons, og bringe denne last i bane om Jorden i 320 km's højde.

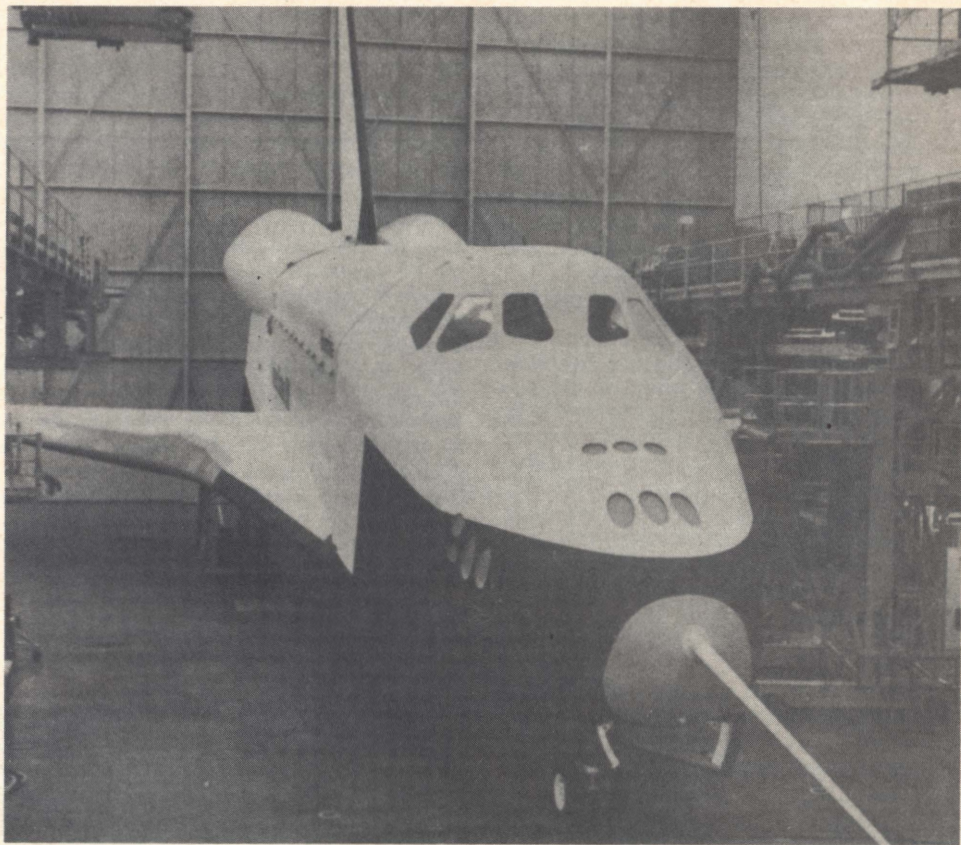
Den første Orbiter (se billedet) måler 23½ m fra vingespids til vingespids, er 37 m lang og har fået betegnelsen 101.

Orbiter 101 skal bl. a. anvendes til afprøvningen af den planlagte transportprocedure, hvor Orbiterfartøjet transporteres fra sin landings-

SUFOI

Skandinavisk UFO Information

plads efter en tur i rummet til sin nye startposition, klar til næste rumtur. Under denne transport monteres Orbiterfartøjet på ryggen af en Boeing 747 Jumbojet. (Se artikel om Rumfærgen i UFO-NYT nr. 4/74).

Ubemandede forsøgsflyvninger med Orbiter 101 påbegyndes i marts-april 77 og i maj 77 starter forsøgene med mandskab i Orbiters kabine. Orbiter vil ved disse sidste forsøg blive »sluppet løs« i stor højde, hvorefter besætningen skal undersøge og foretage landingsprocedurer. 8 landingsforsøg er foreløbig planlagt.

Orbiter 102, der vil være færdigbygget i juli 78, bliver den første »rigtige« rumfærge, idet den i marts 79 skal foretage de første ture ud i rummet.

(AW&ST 20/9-76)

VAND PÅ MARS: Det amerikanske rumskib Viking 2 afslørede under sin kredsen om Mars, at en af Marspolerne er helt dækket af is, og at der tilsyneladende engang har flydt vand som floder og åer på den røde planet. Opdagelsen rammer en pæl gennem tidligere teorier om, at Mars' to iskalotter består af frossen kuldioxid – såkaldt tøris. Det menes, at der engang har været mere vand på Mars end på Jorden, bl. a. fordi Viking 2 for første gang har afsløret eksistensen af tunge luftarter i Mars' tynde atmosfære.

(Information 25/9-76)

SALYUT 5 og SOYUZ 21: Den 22. juni 76 opsendte USSR rumstationen Salyut 5 fra Tyuratam Kosmodromen med det formål »at udføre

videnskabelige og tekniske studier«. Efter at have fuldført 106 jordomkredsninger blev rumstationens bane korrigeret den 29. juni, og den 6. juli opsendtes kosmonauterne Boris Volynov og Vitaly Zhdobov med Soyuz 21 for at udføre Rendez-vous forsøg med Salyut 5. De to fartøjer kobledes sammen den 7. juli og forskellige forsøg og testninger blev udført, bl. a. smeltning og styrkning af metaller. Den 24. august kl. 21.33 landede de to kosmonauter uden uheld på jorden ved Kokchetav i Kazakhstan.

(S. vol 18 nr. 9)

LUNA 24: Den 18. august 76 landede den russiske månesonde Luna 24 blødt på Månens overflade i den sydøstlige del af Mare Crises. Dagen efter, den 19. august, lettede Luna 24 igen fra Månens overflade og satte kursen mod Jorden, medbringende en overfladeprøve, udboret i 2 meters dybde. Den 22. august nåede Luna 24's returkapsel velbeholdent tilbage til Jorden med måneprøven. Denne er nu bragt til Verwatsky Geokemiske Institut i Moskva til nærmere analyse.

(S. vol. 18 nr. 11)

VIKING 1: Den 20. juli 76 landede den første af Vikingerne på planeten Mars' overflade, og allerede den 21. juli nåede de første farvebilleder af Mars' overflade frem til kontrolcentret i Pasadena. Billederne viste en rødbrun overflade og over den hvælvede en svag lyserød himmel sig.

Efter diverse vanskeligheder med en »uvillig« gravearm (en bolt var ikke faldet ud, som planlagt) gravede Viking 1 sin første mundfuld Mars-jord den 28. juli og overførte prøven til sine indbyggede analyseinstrumenter. Et af analysernes mest overraskende resultater var en ilt-udvikling i det biologiske eksperiment, som var 15 gange større end ventet. Videnskabsmændene udtalte, at de ikke helt turde udelukke en biologisk årsag (liv!), men at man hældede til den anskuelse, at ilt-udviklingen måtte være forårsaget af en uventet, ukendt kemisk reaktion.

(S. vol. 18 nr. 10&11)

VIKING 2: Den 3. september landede Viking 2 på Mars i Utopia Planitia og den 12. september påbegyndte Viking 2 sine gravninger i Mars' overflade.

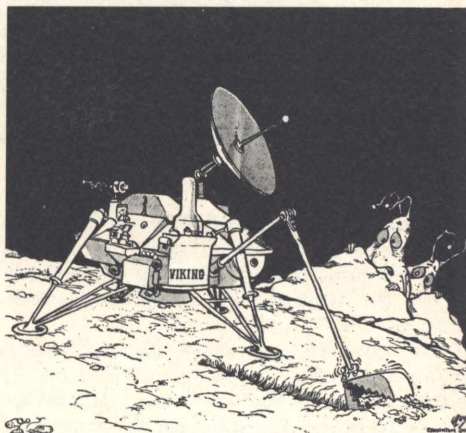
(S. vol. 18 nr. 11)

LAVA PÅ VENUS: Ved anvendelse af et nyt radar-system i forbindelse med Arecibo Radarobservatoriet i Puerto Rico har 3 videnskabsmænd opnået de første, detaljerede radarbilleder af store dele af Venus' overflade. De nye billeder har afsløret detaljer, der kunne tyde på en lavastrøm på størrelse med Oklahoma, et bassin, der minder om Månens store »mare« samt skrænter, der muligvis kunne være skabt af en bjergdannende aktivitet, svarende til den, der har formet Jordens overflade.

Venus' fuldstændig skydækkede overflade er med succes blevet »gennemset« af Arecibo radaren, og man har opnået fotografilignende billeder, der i klarhed næsten svarer til de billeder, man ved optisk fotografering fra Jorden kan opnå af Månen. Optiske teleskoper kan ikke gennemtrænge Venus' tætte skydække og give billeder af planetens overflade, hvilket radar-teleskopet i Arecibo er i stand til. Med dette radar-teleskop kan enkeltheder med en udstrækning ned til 19 km skelnes på Venus-overfladen.

(N. N. 76-153)

/Fl. Ahrenkiel

Slap bare af;
det er kun
sumppgas.

– »Lad os håbe, den
ikke æder andet
end jord.«

En søgen efter fællestræk i observationer

Dette indlæg drejer sig om den aktuelle problematik opstået af den eksisterende krise på UFO-problematikkens område. Den har dog fået et positivt aspekt.

Indtil for kort tid siden har vi der er interesseret i fænomenet stået foran en virkelig blindgyde. Man er kommet et skridt frem: fra arkiv – arbejde og indsamling – karakteristisk for de første „heroiske“ år – til et første forsøg på en søgning efter konstanter. Men man er ikke kommet særlig langt i den henseende, da der eftersom tiden gik kom nye og foruroligende ting, som ikke passer ind i snævre rammer. På trods af hvad der er sagt, er noget blevet klart, hvis vi betragter temaet i hele sin udstrækning: der bliver ved med at fremkomme konstanter af natlig art, lysfænomener, syn af besætninger, og gentagelse af fænomenet i stor målestok i form af bølger. Måske kunne vi finde andre generelle konstanter, som ikke har lidt nogen last med tiden. Jeg vil selv pege på en: i store træk fortsætter problemet uden at fremvise noget som helst nyt, som kunne få os til at tænke på, at der er sket en radikal ændring. Faktisk, så fortsætter fænomenet med at vise sig foran vores øjne med en fælles karakteristik: dens voksende inkongruens (manglende sammenhæng) såvel i fortøjernes og væsneres ydre aspekt som i disse sidstes opførsel. Med andre ord, den extraterrestriske hypotese er stadig gældende, eftersom vi ikke står foran noget, som for øjeblikket kunne være et resulterende produkt af spøgelse og omstrejfende sjæle. Fænomenet UFO er i dag mere inkongruent end for år siden, men afgjort identisk. Inkongruent eller absurd? Det første udtryk forekommer mig mere passende og koncist. Jeg er af den mening, at hele denne sag følger en vis fælles lov, set i store træk. I meget få tilfælde er såvel fartøjerne som UFO-nauterne blevet beskrevet på enslydende måde hvad angår detaljen rent konkret. Alligevel har genstandenes form og manøvrer en veldefineret konstant:

de er ikke væsker eller noget let som et papirblad; under passagen gennem vores atmosfære flyver de ikke med voldsomme rystelser, men man har aldrig observeret et UFO uden krop, døre, vinduer – – med dets besætningsmedlemmer flydende i luften fastholdt af nogle usynlige kræfter. Og hvad angår piloterne så har de aldrig bedt om ild til en god Havana cigar og heller aldrig har der været angivet et tilfælde, i hvilket et væsen gik med hovedet nedad på jorden.

Hvis vidnerne beskriver det observerede på forskellig måde, så skyldes det mange motiver. For det første den korte tid som observationen almindeligvis varer; for det andet, når man befinder sig foran noget ukendt, vanskeliggøres oversættelsen til vort konventionelle sprog, med fare for at tilføje og undlade vigtige data. Trods dette giver pålidelige vidner os nogle tilfælde som er inkongruente, men aldrig absurde: det var en virkelig genstand, metallisk eller ikke, rund eller elleptisk, mere eller mindre tydelig, stor eller lille, lysende eller mørk, med lyd eller stille, – som flyver, standser, går nedad i zig-zag, står stille, hæver sig, hurtigt, langsomt – – ; høje væsener eller små, med hjelm eller uden, menneskelig figur eller anden, alene eller i selskab – – altså med en stor dosis af noget virkeligt og objektivt som er blevet set.

Der er desuden et tredje motiv: er de som vi ser dem, eller „forklæder“ de sig med vilje for at vanskeliggøre vor forståelse af hele dette irriterende foretagende? Og viser de os mon ikke eksempler på forskellige intelligenser i vort stjernesystem? Og med hensyn til fartøjerne, ser vi ikke såvel deres helikoptere, som små fly, flyvning uden motor, reaktorer og lignende?

Vi står foran en desperat kryds-og-tværs opgave. Nogen siger, at vi ikke interesserer dem, da de foretrækker natten og de ubeboede områder. Hvorfor sætter vi ikke spørgsmålstegn ved det? Men, hvordan skal man forklare den forhøjede procentdel landinger tæt ved eller i omegnen af landdistrikter?

Og en så stor procentdel pålidelige observationer af humanoider, der strejfer alene om?: er det ikke meget risikabelt for dem? Man kunne indvende, at for hvert af disse tilfælde er der et andet, et tredje etc., af type 1, som finder sted i fuldstændig affolkede zoner (og altså ikke observeres). Ikke desto mindre kunne dette tyde på eksistensen af nogle fantastiske flåder af UFO'er i konstant kommen og gåen gennem vores verden. Vi må huske på, at landingerne er et sjældent fænomen inden for UFO-videnskaben, og at iagttagelsen af besætninger er endnu mere sjælden; og at de simple observationer er de mest almindelige – med verdens målestok – med undtagelse af bølgerne.

Ja, vi befinder os foran en realitet som karakteriserer sig selv ved sin sjældenhed. Er det fordi der er få som holder øje med os, studerer os, observerer eller hvad det er? Desuden er der, foruden deres sjældenhed, en høj procentdel af dårlige forklaringer på naturlige fænomener og falske tilfælde som er lavet af spøgefugle og sindslidende. Hvad skal man mene? Natlige og lysende: Er de ikke netop sådan, for at vi skal lægge mærke til dem?

Hvis det er således, hvad er det for et nøgleord vi skal opdage, og som vil give os en forklaring på spørgsmålet hvad de laver her? Hverken tilintetgøre os eller frelse os; intet særligt. Kun give tillid til deres faktiske eksistens. Hvis de tager prøver af jord, sten, planter, dyr – og deres besætninger foretager nogle usammenhængende bevægelser omkring og inde i fartøjerne, så er det meget muligt, at de gør det for at lade os vide, at de er her. Dette er ikke til nogen hindring for, som vi sagde ovenfor, at de kunne vise sig for os med nogle formelle karakteristika som svarer til den aktuelle epoke: rumrejser og store foretagender på det teknologiske område. Man kunne spørge sig selv, hvis dette er sandheden, om det kunne skyldes, at hvis de viser sig sådan som de er i virkeligheden, så kunne vi komme til den konklusion, at det i en mulig fremtidig kontakt er umuligt (at de er sådan).

Hvis vi har vendt op og ned på ideer og teorier som er almindeligt accepterede, så er det gjort med hensigten at åbne vej for

at komme frem, ifølge digteren Machado's udtryk. Vi er så fuldstændig midt i et teaterstykke: vi kender scenen (Jorden), ideen (ukendt besøg), intrigen (UFO'ernes og deres besætnings eventyr og uheld), skuespillerne (os og dem). – – Blot mangler vi at kende slutningen (åben og almindelig kontakt). Men som i alle gode teaterstykker kan slutningen ikke forudses, og i dag, vanskeligt fattes.

Joan Crexells.

Stendek, september 1975/E.Ka.

UFO-Sveriges landsstævne i Malmö 19.marts

Vi vil allerede nu indbyde vore danske venner til Riksorganisationen UFO-Sveriges landsstævne lørdag den 19. marts fra kl. 14.00 på Malmö Rådhus.

Deltagere fra Danmark bør være på stedet allerede kl. 13.00 for at være sikre på at kunne få billetter.

Blandt de interessante foredragsholdere er redaktøren og forfatteren Bertil Falk, der vil fortælle om teleportation og det såkaldte Philadelphiaeksperiment.

Hovedtaler bliver den internationalt kendte professor i parapsykologi Martin Johnson, der vil redegøre for et nyt grundlæggende, metodisk og videnskabssteoretisk bidrag til UFO-spørgsmålet.

Dagen slutter med en 2 timer lang panel-diskussion, hvor tilhørerne også gerne må deltage. Entré 15 kroner.

**RIKSORGANISATIONEN
UFO-SVERIGES
CENTRALGRUPP**

Arabisk UFO-landing

Det er ikke så ofte, at man hører om UFO-observationer fra østlandene eller de arabiske lande. Nedenstående beretning er en af de få fra Arabien, som redaktøren af det engelske UFO-tidsskrift Flying Saucer Review, Gordon Creighton, har fået fat i og bragt i sit blad nr. 3/74.

Mullah Umar Siddiq, der er præst ved Al-Hud Moskéen i Al-Mukalla i Folkerepublikken Yemen, er en fornuftig og jordnær person, der for ikke så længe siden var guerilla-kæmper i krigen i Yemen.

Umar Siddiq stod sammen med to venner, købmanden Ibrahim Khaleb og lægen Muhammed Watif, på Moskéens tag. Det var den 8. februar 1974, eller den 16. Muharram 1394 ifølge den muhammedanske kalender, og det var om aftenen mellem Maghrib og Ishâ – dvs. mellem aften- og nat-bønnen.

Pludselig, netop som Solen var ved at forsvinde i vest, og medens de stadig stod og kiggede mod øst, hvor de første stjerner var begyndt at komme til syne, fik de til deres store forbløffelse øje på tre store, hvide skiver, der langsomt gled ned mod jorden.

Begrebet »rumalderen« er allerede til en vis grad blevet accepteret blandt de bedre uddannede i Hadhramaut, så de tre venner blev enige om, at det, de netop havde set, måtte være nedstigningen af et antal rumkapsler, selv om det var og forblev ret usikkert, om det kunne være russiske eller amerikanske.

Uden at spille tiden samlede de straks lidt proviant sammen og lejede 3 kameler. Ifølge deres antagelser var de tre skiver sandsynligvis landet i Wadi Jawlan, en tør og totalt ubeboet dal omkring 50 km øst for Al-Mukalla. Dalen ligger bag en kæde af klippefulde høje og løber ud til kysten. Der ligger imidlertid yderligere to udtørrede flodlejer mellem dalen og byen og det tog selskabet 5 timer at nå frem til Wadi'en.

Mens de gængede afsted, fornyede lægen sig lidt over, at deres ekspedition under alle omstændigheder var vel sammensat. For bestod den ikke af en praktisk mand mht. forretninger og en medicinsk ekspert? Og skulle de møde Shaitan, Fanden selv, på deres tur, havde de jo som tredjemand den hellige mand Mullah Umar Siddiq himself!

Ved daggry steg de ned fra deres kameler for at bede Fajr, morgenbønnen, og for derefter at indtage en forfriskning. Netop som de tre mænd var færdige med Taslimat-at-Tahlil bønnen, liggende på knæ på deres bedetæpper med ansigterne mod Mecca i nord-vest, oplyste en gløden pludselig hele den østlige horisont. Hvad mændene så, da de vendte sig, beskrev de for mig på følgende vis:

»Skønt Solen endnu ikke var nået op over den østlige horisont, blev hele den sydøstlige himmel over Wadi Jawlan (der stadig lå et par kilometer derfra) oplyst så klart som en eftermiddag i nogle få sekunder. Lysets farve var gulligt-hvidt og stammede fra tre lysstråler, der strakte sig opad og bredte sig ud over himlen. Det voldsomme lys døde hen, men de tre lyskegler kunne stadig ses et stykke tid derefter. De blev lidt efter lidt svagere, indtil de endelig blev tabt af syne i morgenlyset.«

Selskabet skyndte sig videre og kunne snart bevæge sig ned i Wadi Jawlan. Wadi dalen – som de beskrev den for mig og som jeg senere nogle dage derefter med egne øjne kunne se – er i store træk trekantet med en grundlinje på ca. 2 km og de to sider på 5 km. Grundlinjen ligger ved kysten og hele vejen rundt om dalen er der stejle klippesider. Den eneste vej ned i Wadien er via en række trin, der er hugget ud i klippeoverfladen. Intet sted kunne noget køretøj, det være sig på hjul eller larvefodder, komme udefra og ned i Wadien. Mellem bjergene, der danner grundlinjen, er der en åbning på måske 100 m's bredde ud til vandet, men hele dette område er så fuldt af klipper og rev, at nogen båd næppe kunne slippe igennem. Intet fartøj kunne derfor komme ind i Wadien, med mindre det kom fra luften. Men et normalt fly ville næppe heller være i stand til at lande der, på grund af den store mængde klippeblokke, der ligger spredt over det hele.

Det eneste fartøj, der derfor ville kunne have

trængt ned i Wadien, var derfor en helikopter. Eller et rumfartøj.

Og hvad Mullah Umar viste mig (Wolfgang Appel, som er originalartiklens forfatter) da jeg besøgte stedet ti dage senere og betragtede det med mine egne øjne, var intet mindre end forbløffende. For, trykket ned i sandet over hele området, var der absolutte, skarpttegnede spor efter køretøjer med larvefødder eller lignende. Hvad det end var, der havde lavet disse spor, måtte det have været temmelig tungt. Ikke kun fordi sporene var temmelig dybe, men også fordi utallige klippestykker af vulkansk tuff lå knust langs med sporene.

Hvor kunne disse spor være kommet fra? For i hele Hadhramaut findes der ikke skyggen af tanks, og heller ingen traktorer. Og hvorfor i alverden skulle nogen fremmed helikopter have medbragt en slags bæltekøretøj og læsset det af lige netop i dette vildnis i Wadi Jawlan?

Men så kom den mest overraskende opdagelse! For på tre steder, alle ca. 100 meter fra hinanden, af form som ligesidede trekanten med sidelængde på ca. 5,3 meter, fandt vi skovlemærker, fordybninger der var 85 cm i di-

ameter. Lige i centrum af den trekantede zone var stykker af frembrydende klippegrund, og på denne klippe kunne vi se områder, hvor stenen var blevet smeltet. I hele trekantens område var græs og tornekrat brændt.

Jeg forblev i Wadi Jawlan i tre dage og foretog en grundig undersøgelse af alle disse mærker og spor, i håb om at jeg kunne finde et eller andet, et yderligere bevis, som kunne kaste lys over dette mærkværdige fænomen – men uden resultat.

Jeg sendte derefter en rapport til NASA om tilfældet, men har indtil nu intet hørt som svar. Så jeg overlader det til læserne at danne sig deres egne konklusioner mht. hvad jeg fandt og mht. udtalelserne fra Mullah Umar Siddiq og hans venner.

Som kommentar til det sidste har G. Creighton sat en fodnote: »jeg er bange for at hr. Appel er en lille smule naiv, hvis han tror, at han kan opnå nogen form for kommentar eller svar fra NASA.« Og det er jo nok så sandt som det er skrevet!!

Kilde: *Flying Saucer Review* nr. 3/74.

/Fl. Ahrenkiel

UFO-BILLEDER FRA CANADA

Ca. kl. 10.30 tirsdag den 18. marts 1975 forlod Pat McCarthy, 19 år, sit hjem i Hamilton, Ontario, Canada, og tog sit fotografiapparat med sig i håb om at finde nogle høje, som han kunne tage billeder af. Han havde været i samme område tidligere og havde da fået nogle gode fuglebilleder, – men på denne specielle dag så han ingen fugle og besluttede at opgive sit forehavende ca. kl. 13.30.

Han gik væk fra området, som ligger ved hovedvej 5 nær Waterdown, da han så en bevægelse »ud ad øjenkrogene«. Da han vendte sig om for at se, bemærkede han et mærkeligt udseende objekt. Objektet bevægede sig for hurtigt til at være en fugl, så han besluttede at tage et billede, men havde svært ved at holde genstanden i søgeren på grund af dens fart; endelig fik han det første billede. Han fandt først ud af, at det var lykkedes at fotografere objektet, da filmen blev fremkaldt.

Pat var sikker på, at det andet forsøg mislykkedes (hvad det også gjorde – han fik kun billedet af et træ), tog derpå et tredje billede, men

mistede nogle øjeblikke objektet i søgeren. Efter at have fanget det ind igen, tog han billede nr. 4. (Se tegningen, der viser ruten, objektet fulgte.) Han fik ikke tid til at tage et femte billede, for pludselig ændrede objektet kurs og fløj bort med stor fart. Pat sagde, at det blev mindre med en konstant fart, indtil det forsvandt.

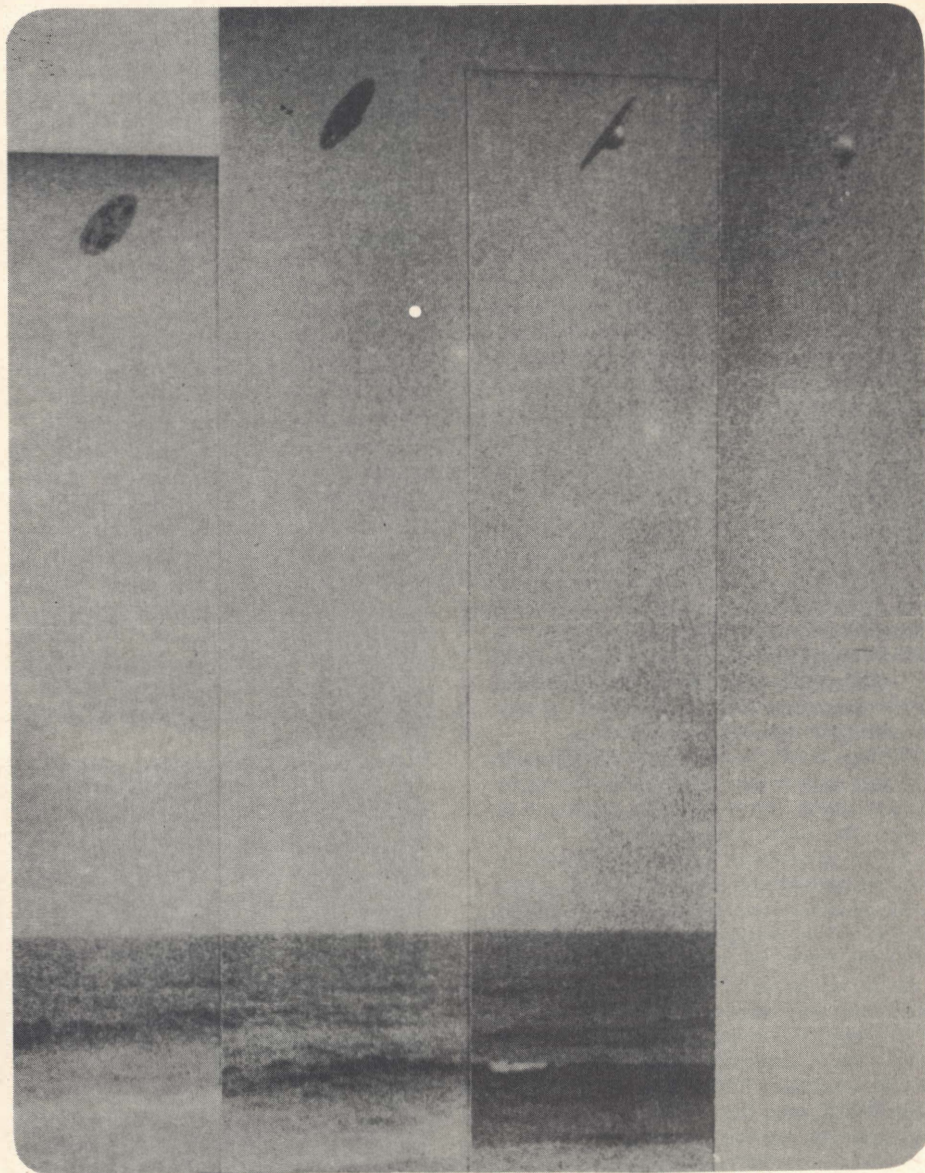
Den unge mand forstod, hvor vigtige billeder kunne være, så han tog kameraet, hvori filmen stadig sad, til den lokale avis' kontor, Hamilton Spectator. Skønt han selv har mørkekammer, besluttede han, at filmen skulle fremkaldes af andre, for på denne måde at bevise, at billederne var autentiske. McCarthy, som er

amatør-astronom og godt kendt med fly, an-
slog objektet til at være ca. dobbelt så stort som
en DC-8'er, baseret på, at han kender til flyet i
forskellige højder, og skyformationerne var på
det tidspunkt cumulus-skyer i en højde mellem

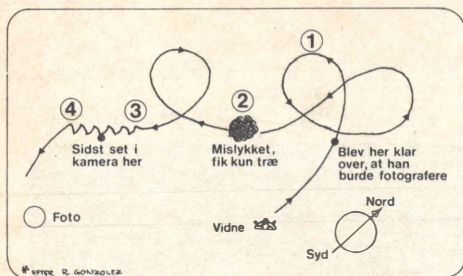
4500 og 6000 meter.

Carol White interviewede Pat McCarthy på
APRO's vegne, og ovenstående oplysninger er
baseret på hendes rapport.

Det spændende i denne sag er, at objektets

Helio Aguiars billeder fra Piata stranden i Brasilien.

form ser ud til at være nøjagtig den samme som et andet diskos-formet objekt, fotograferet af Helio Aguiar ved Piata Beach, Bahia, Brasilien i april 1959 (se billederne). Den flade side, (som normalt antages for at være bunden på objektet) ser ud til at være forsynet med tegn af én eller anden art, hvorimod objektet i Hamilton-sagen tilsyneladende var for langt væk og i en forkert position til, at man kunne se denne del af det. På foto nr. 1 i Hamilton-sagen får objektets position kuplen til at se større ud end på Aguir-objektet.

Den del af den flade underside på Aguir-objektet, som ses mod kameraet, tyder på, at det er fløjet let hældende væk fra observatøren og på den måde viser mere af den flade del og mindre af kuplen end på Hamilton-fotoet.

Vi kan derfor formode, at hvis Aguir-objektet var fotograferet lige mod kanten, som Hamilton-objektet synes at være, ville der måske være en perfekt overensstemmelse.

Hamilton-billederne, der her er vist, er udsnit af meget forstørrede 20x24 cm sort/hvide højglans-kopier. Genstanden på billederne er ganske vist skarp, men meget lille, selv på 20x24 cm aftrykkene. Ved Aguiar-billederne satte foto-analytikerne billederne sammen med havets overflade som gennemgående fælles-træk for at vise vinklen og højden af objektet over havet. På det fjerde foto reflekterer kuplen en hel del lys, og kanten falder mere eller mindre sammen med himlens baggrund.

Pat McCarthy brugte et Praktica Nova 1 (1966)-kamera, lavet i Tyskland, en Hanimar 135 mm linse med en blænde F2,8. Filmen var Kodak Plus X, ASA 125.

Hele episoden varede 30 sekunder.

APRO Bulletin, oktober 1975/
IVE/Fl. A.

Kanadisk foto nr. 1.

Kanadisk foto nr. 2.

Kanadisk foto nr. 3.

Kommentar til dr. Vallee's UFO-hypotese

af Jon-Ingar Haltuff

I anmeldelsen av Jaques Vallee's siste bok, »The Invisible College«, i UFO-NYT nr. 6-76, hentet fra et nederlandsk blad, stiller anmelderen seg tvilende til hvorvidt boken virker overbevisende. Det må han selvsagt gjerne gjøre, men jeg vil her få skyte inn mine egne tanker om samme tema.

Først noen ord om selve tittelen på boken som vel må virke forvirrende. Den henspiller på en gruppe vitenskapsmenn, et hundretall over hele verden, som driver UFO-forskning »på si«, altså utenom sine egentlige jobber. Dette fordi UFO som forskningsfelt ennå ikke er anerkjent i de brede lag av vitenskapen.

Den mest fremtredende av disse som driver »usynlig« UFO-forskning er uten tvil dr. J. Allen Hynek ved Northwestern University i Illinois. Han er også stifteren av og lederen for et privat finansiert »Center for UFO-Studies«. Det samme senteret vil forøvrig på nyåret begynne utgivelsen av et eget tidsskrift, »International UFO Reporter«, for de som måtte være interessert.

Dr. Vallee med sin i mange romskips-entusiasters øyne famøse hypotese, er en nær venn av Hynek, og de utgav i 1975 sammen en bok, »On the Edge of Reality«. Her kommer de og inn på de tilsynelatende »absurditeter« ved UFO-enes oppførsel. De opptrer ikke på en måte en ville vente av besøkende fra andre kloder på forskerferd til jorden.

Enkelte vil sikkert innvende at det er nettopp det UFO-ene gjør: De lander på forskjellige steder på kloden, ofte tett ved dyrket mark; besetningen blir sett i ferd med å samle prøver av jord og sten, gress og kornsorter. Eller bilister på mindre trafikkerte landeveier kommer over en parkert UFO midt i kjørefeltet (det later forøvrig alltid til å finne sted om natten), med menneskapet tilsynelatende iferd med å foreta nødvendige reparasjoner på farkosten.

Her er det at Hynek og Vallee stiller spørsmål: Hvorfor må de bestandig »nødløse« natterstider midt på landeveien, og hvorfor har de i 25 år drevet med innsamling av jord- og vegetasjonsprøver?

Tar man tidligere tiders »UFO-beretninger« med i betraktning, må de jo ha holdt på i flere

tusen år med sine innsamlings-ekspedisjoner. På bakgrunn av bl. annet dette er det at man begynner å stille seg tvilende til, at UFO'erne faktisk er det, de »gir seg ut for« å være. De trekker sammenligning med det såkaldte »luftskipet«, eller rettere, flåten av ukjente luftskip som ble observert på marken og i luften over USA i 1896 og 1897. Folk som »tilfeldigvis« kom i kontakt med besetningen på landete luftskip, ble fortalt motstridende historier om en hemmelig »oppfinnelse«, som snart ville bli tilgjengelig for alle. Også i disse beretningene var maskinen landet for »reparasjon«. Hvor de kom fra varierte fra tilfelle til tilfelle. En luftskips-besetning hevdet de rett og slett kom fra Kansas, en annen at de kom – ALLESTEDS fra!

Som vi vet lot aldri den ukjente »oppfinneren« høre fra seg, og noen år senere begynte den tyske grev Ferdinand Zeppelin å eksperimentere med de første styrbare luftskipene. De var til å begynne med meget gebrekkelige og hadde kort rekkevidde. Og lå langt tilbake for de hurtige og elegant manøvrerbare fartøyene som mirakuløst hadde opptrådt over USA noen år tidligere...

Lenger bakover i historien, i f. eks. bibelsk tid, kjenner vi til at Abraham og Ezeiel, for bare å nevne to, fikk besøk av »engler« eller ikke-jordiske skapninger som brakte religiøse budskap. Ezeiel gir oss en etter hans tids forstand god »teknisk« beskrivelse av det, vi må kalle et romfartøy.

Av dette mener Vallee og hans meningsfeller å trekke den konklusjon, at »fenomenet«, hva det enn i realiteten er, opptrer i forskjellige »forkledninger« til ulike¹⁾ tider. At det dermed nødvendigvis er fremmede romfarere, med en forbausende innsikt i den menneskelige psykologi, er ikke gitt.²⁾

Når de åpenbart kan beherske de jordiske språk, kjenner nær sagt våre innerste følelser og forestillinger, og har vært til stede hos oss i uminnelige tider. Hvorfor i huleste skulle de da i

1): forskjellige.

2): givet.

midten av dette århundret plutselig henfalle til spredt sinking³⁾ av blader og gress, og stille tilsynelatende naive og uvitende spørsmål til ekteparet Betty og Barney Hill? Nei, jeg er enig med Hynek og Vallee, her er det noe som stinker ...

La oss slå fast med det samme:

UFO-ene er et jordisk fenomen, i og med at det er her det manifesterer seg. At det finnes observasjoner gjort av astronauter i rommet endrer ikke dette faktum. Fenomenets store fleksibilitet med hensyn til å tilpasse seg den tid og samfundsforhold det opptrer⁴⁾ i, synes igjen å bekrefte, at det ikke kommer »utenfra« i tradisjonell betydning, men snarere er tilstedeværende hele tiden. Det blir da her, det parafysiske eller oversanselige aspektet kommer inn. Ledsagende paranormale fenomener i forbindelse med nærobservasjoner kan muligens gi visse pekepinner for en videre forskning.

Kanskje vil det vise seg at visse typer apparisjoner⁵⁾ innen parafysiken »parallelverdener«, som en mulighet til å forklare fenomenene. Altså en mer komplisert modell av universet enn vi tidligere er vant til å forestille oss. For Hyneks vedkommende er det det å si, at han er langt mer reservert til å uttale seg enn sin kollega Vallee.

Selv om den sistnevnte også holder muligheten åpen for, at det han kaller »kontrollmekanismen«, ikke helt nødvendigvis fordrer inngripen av en kraft utenfor mennesket selv. Men Hynek går faktisk så langt som til å forsøke å filosofere over hva »de« eventuelt prøver å meddele oss. Kanskje lar ikke budskapet seg formidle til mennesket med vanlig tale f. eks., slik at det må meddeles via symboler?

Nettopp den symbolske og lett absurde karakter ved mange UFO-opplevelser har slått forskerne. Aime Michel er og en mann som har lagt vekt på denne siden av saken. I lys av dette bør en og lese hans artikkel om nærobservasjoner her i UFO-NYT nr. 5-76. Han kommer inn på at det synes å være helt umulig for vitnene å ta nærbilder av UFO, selv med et kamera i hand, som om UFO-ene hadde psykisk kontroll over vitnene. Derfor bemerker han at:

- »vi er totalt uvitende om UFO-enes sanne

opptreden og væremåte, når de observeres i umiddelbar nærhet«.

Vallee lanserte sin idé om UFO-operatørene som våre »skjulte naboer« alt i 1969 i sin bok »Passport to Magonia«, der han trekker sammenligninger mellom beretningene om »små menn« fra gamle dagers fairy (alve)²⁾-tro, og lignende vesener sett i forbindelse med UFO.

Jeg har selv gjennomgått den tilsvarende norske folketradisjon (og delvis den danske) og funnet at våre hulder-folk og nisser, etter beskrivelsene helt tilsvarende fairiene i engelsk og mellomeuropeisk tradisjon. Noen vil sikkert finne det betenkelig eller direkte søkt å trekke alt dette inn i UFO-sammenheng. La gå med parapsykologiske fenomener (som tross alt er et mer akseptert studie-område enn UFO), men alver og nisser!

Holdningen er meget forståelig, men her tror jeg folkeminnesamlerne må ta skylden. De har drevet og samlet inn disse beretningene som »eventyr«, uten å ofre en tanke for den mulighet at kanskje noen av dem bygget på virkelige opplevelser. D.v.s. de har forsåvidt ant⁷⁾ det også, idet en del av materiale bygger på angivelig selv-opplevde ting, som elegant blir rubrisert som »folketro-opplevelser«. Så vidt jeg vet har man aldri konsultert parapsykologien for å undersøke, om noe av stoffet kanskje også falt inn under dette felt. Innen⁸⁾ forskningen er det dessverre ikke bestandig den ene hand vet hva den annen gjør.

Som »uansvarlig« legmann våger jeg å hevde at en del av materialet, i alle fall, godt kan tenkes å fortjene parapsykologenes oppmerksomhet. Hvorfor diskriminere den ene sorten »apparisjon« framfor den annen? Det interessante er at disse fenomenene ikke bare forsvant med parafin-lampens tidsalder. Beretninger finnes fra 20- og 30-tallet, ja, endog en smed fra Telemark som møtte en »hulderjente« på Lifjell i 1952. Mannen, som lever ennå, er over 90 og en aktet person, hvis ord ingen drar i tvil. Den subjektive virkelighet ved hendelsen er klar. Men hva var det egentlig som skjedde? Hadde en moderne innstilt ungdom opplevd henne som kvinnelig UFO-pilot?

3): *indsamling.*

4): *opptræder*

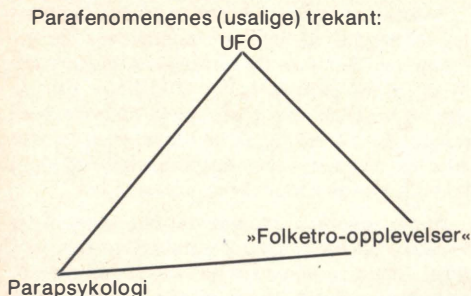
5): *»tilsynkomst«*

6): *alfe (og elverpiger)*

7): *anet*

8): *inden for*

For å forsøke å skjematiskere vår problemstilling vil jeg foreslå følgende grafiske oppstilling, kalt:

Jeg mener det var uunngåelig, at man før el-
ler siden kom fram til erkjennelsen av en mulig

sammenheng mellom disse tre typer opplevelser, som alle ligger utenfor dagliglivets erfaringsområder. Betegnelsen parafysikk som tidligere bare er anvendt om bestemte områder innen parapsykologien, vil kanskje med hell kunne benyttes om samtlige generelt.

At dette nok vil kunne gi enkelte av UFO-motstanderne ny »ammunisjon« å bruke mot oss er imidlertid klart. Det aner meg også at mange gode ufologer av den »gamle skole« ikke vil kunne akseptere denne problemstillingen så helt lett. Utad vil det jo under alle omstendigheter være viktigst å kjøre på linjen om UFO-fenomenenes fysiske realitet, som etter hvert⁹⁾ er temmelig godt underbygget, samme hvilke teorier man ellers måtte favorisere.

Jon-Ingar Haltuf

⁹⁾ etterhånden

UFO-bibliografi

UFORALIA nr. 3/1976 er utkommet som et særnummer, idet tidsskriftet, som vi tidligere har anmeldt i UFO-NYT, denne gang optræder som en bibliografi over Skandinavisk UFO Litteratur 1950–1975.

Willy Wegner er ophavsmanden til bibliografien, der omfatter bøger og periodica fra Danmark, Norge og Sverige, startende med året 1950, hvor den første UFO-publikation udkom i Skandinavien. Alle publikationer på mere end 16 sider er registreret som bøger.

Med Willy Wegners sædvanlige grundighed er der naturligvis system i tingene, og der er angivet forfatter, forlag, udgivelsesår, antal sider osv.

Willy Wegner beklager sig lidt over, at det er vanskeligt at indsamle især periodica og skrifter ind. Mange af »de gamle i gårde« er måske en smule beskæmmede over deres blåøjede naivitet i deres pure UFO-ungdom, hvor de slugte det meste rå.

Bibliografien er forsynet med et righoldigt register, og alt i alt må man sige, at der her er tale om et godt håndværktøj for de mennesker, der ønsker at grave i denne side af UFO-sagen.

Ole Henningsen

For 100 år siden:

Hvad var det?

Et mærkeligt Syn blev, efter »Tisted Avis« i Søndags Morges Kl. 7-8 iagttaget i en afstand af omtr. 1-200 Favne øst for Gaarden »Fald« i Nørre Skjoldborg, nemlig et brændende Lys, der vedblev i over en halv Time dels at blusse op, dels igjen at falde, saaledes at det næsten blev usynlig, og saa atter med en stor Brusen og Sprutten at stige højt op, indtil det hele endte med en Eksplosion i en høj Søjle. Uagtet Stedet straks efter blev nøje undersøgt, var der dog intet Spor at opdage af Fænomenet. Sandsynligvis – mener Bladets Hjemmelsmand – har det været et »neddalet Stjernesud«, Ildkugle eller »andet Meteor«.

Fredericia og Omegns Folketidende.
(Fredericia Avis 1875).

Onsdag den 6. Januar 1875.

E.&L.M.

BOGANMELDELSE:

Eugen Semitjov: De otroliga tefaten. Askild & Kärnekull Förlag AB, 1974, 286 sider, ill. med tegninger og fotos.

Eugen Semitjov er et navn, som de fleste læsere vil nikke genkendende til. Han er videnskabelig journalist i verdensformat. Herhjemme måske mest kendt for sine mange populærvidenskabelige artikelserier i Familie-Journalen. Som anerkendelse for sit store arbejde på det populærvidenskabelige felt har han bl. a. modtaget »Store Journalistpriset«. Han har i tidens løb gæstet i hundredevis af forskningscentre verden over, og været på mange af de steder, hvor »sensationerne« har fundet sted.

Semitjov er født i 1923 i Stockholm af russiske forældre, hvilket sprogligt har betydet enormt meget for ham. Han blev f. eks. den første journalist fra Vesten, der interviewede kosmonauten Juri Gagarin på hans eget modersmål, russisk.

De store artikelserier, som Eugen Semitjov har skrevet, har altid været illustreret af ham selv med fantastiske tegninger. Efter en teknisk uddannelse overgik han til at være tegner og illustrerede specielt science fiction.

Måske er det denne interesse, der gennem årene har fået ham til at beskæftige sig med UFO'erne ind imellem andre emner som rumfart og astronomi, liv i universet m. v. Måske er det også den kendsgerning, at UFO'erne er et uhyre taknemligt arbejdsområde at tage fat på, hvis man kun vil beskæftige sig med det på et såkaldt populært plan, uden at skulle gå i dybden med de enkelte ting. At skrive en letlæselig populær bog om UFO'er er ikke noget problem. Hvis man klipper en hæl og hugger en tå, så skal der nok blive noget spændende ud af det, hvadenten man så i øvrigt tror på UFO'er eller ej.

Og det gør Eugen Semitjov så afgjort ikke. Lad det være sagt straks.

Desværre har vi UFO-interesserede gennem årene begået så mange »dumheder«, at en mand som Semitjov får forholdsvis let spil med at skrive sin populære »antiUFO-bog«. Han er lige så skeptisk som f. eks. amerikanerne professor Menzel og redaktør Klass, men han er ikke lige så sober i sin fremgangsmåde og giver ikke ret mange kilder til sine oplysninger.

Bogen igennem uddeles der hug til højre og venstre, og heller ikke Skandinavien går ram forbi. Semitjov beskriver således, hvordan den opbrændte satellit Kosmos 453 nytårsmorgen 1972 fik en mængde observatører frem med beretninger om store cigarformede ting med oplyste vinduer osv.

Heller ikke den berømte Lifjell-film fra Norge, taget under solformørkelsen i 1954 fra et fly, går ram forbi men beskrives som lysreflekser i kabineruden på flyet.

Bogen bærer præg af, at der hele tiden er fyldt udenomsstof på, hvis der ikke har været nok »spændende UFO-stof« for hånden. Der er blandt andet et større afsnit om UFO'er i Rusland, hvor der refereres forskellige tilfælde, som er meget vidnefast og med professionelle observatører, som astronomer m. v. som kilder. Disse beretninger interesserer dog tilsyneladende ikke forfatteren så meget som de mere løse teorier og »klassiske gåder«, som f. eks. Tunguska-meteoriet i Sibirien i 1908, tektiternes eventuelle ujordiske herkomst, Sodoma og Gomorra's forsvinden, som beskrevet i Det Gamle Testamente o.s.v.

Et afsnit om astronaut-observationer af UFO'er er fyldt med almindeligt rumfartsstof og fotos af astronauterne i samtale med forfatteren og andre den sag uvedkommende ting. En så elementær ting som det foto astronauten James E. McDivitt fra Gemini IV tog i 1965 af en ukendt genstand er end ikke afbildet.

Semitjov besøgte familien Lorenzen i USA for en del år siden. Jim og Coral Lorenzen er for-

SUFOIs »kuvert-service«!

For en merpris af kun kr. 10,- for hele året bliver UFO-NYT 1977 sendt direkte fra ekspeditionen til Dem i lukket kuvert.

I »åben« forsendelse er prisen for årgang 1977 kr. 60,-; i lukket kuvert kr. 70,-.

fattere til en mængde bøger om UFO'er, lige-
som de står som ledere af en af verdens ældste
og største UFO-organisationer, APRO, som
SUFOI's tidligere formand, Erling Jensen, for-
øvrigt er dansk repræsentant for. Eugen Semit-
jov har kigget i APRO's arkiver og beretter bl. a.
om Ubatuba-magnesiet, men gør det uden
større begejstring og derfor måske upræcist og
uden at medtage alle de kendsgerninger, der
foreligger om dette metalstykke. *)

For at få nogle officielle kommentarer til hele
denne UFO-sag, tog Semitjov derefter til Penta-
gon, Det amerikanske Forsvarsministeriums
femkantede bygning uden for Washington D.C.
Han blev vist til rette på et kontor og fik en stak
UFO-rapporter fra arkiverne stillet til disposi-
tion. I en efterfølgende samtale fik han at vide af
den tilstedeværende officer, »at man naturligvis
intet skjulte omkring UFO'erne, og at det hele
bare var gas.«

Glad for dette svar, der åbenbart passede
Eugen Semitjov som fod i hose, drog han der-
efter til Det amerikanske Luftvåbens »UFO-
hovedkvarter« Project Bluebook i Dayton i sta-
ten Ohio. Bluebook blev på daværende tids-
punkt ledet af den legendariske major Hector
Quintanilla, der var en sand mester i bort-
forklarelses- og latterliggørelsespolitikken,
som var i højsædet hos de amerikanske myn-
digheder.

På spørgsmålet om, hvad Quintanillas vigtig-
ste opgave var, svarede han, at det var at påse,
at der ikke var tale om fartøjer fra andre lande,
om fremmede våben. Arbejdet gjaldt nationens
sikkerhed. En ting, der er et UFO for en person,
behøver ikke være det for en anden. Det er
tolkningen, der er det afgørende. Folk taler of-
test sandt - de har set noget, men ved ikke,
hvad det er de har set.

Når man læser referatet af denne og andre
samtaler med Quintanilla får man et meget
stærkt indtryk af, at der her er tale om en urias-
post. Man vil gerne gøre sig hos sine overord-
nede i Pentagon, men det er ikke velset, hvis
man gør for meget ved dette UFO-stof, og des-
uden er det nemmere at grine lidt af de fjolle-
de UFO-beretninger, som man har opklaret -
som f. eks. hvis man på et »UFO-foto« har kun-
net læse navnet på bilmærket, der har leveret

hjulkaflen. Det er nok ikke så morsomt med
de seriøse rapporter fra professionelle obser-
vatorer, der har berettet om ting, som ikke kun-
ne forklares. Her står man jo med et problem,
som man nok i højere grad skal tie stille med.

Planeten Pluto's opdager, astronomen Clyde
Tombaugh, der i 1949 havde en observation af
nogle lys på himlen i New Mexico, fik Semitjov
også et interview med. Tombaugh benægtede,
at hans observation havde været af en stor ci-
garformet genstand med vinduer, som hans
observation mange gange beskrives som. No-
gen direkte forklaring på fænomenet gav astro-
nomen dog ikke. Når UFO-interesserede hen-
vender sig til ham om denne gamle observati-
on, henviser han som oftest til Donald H. Men-
zels bog, hvor forklaringen gik på spejlbilleder
og refleksioner på himlen. Tombaugh nævnede
dog over for Eugen Semitjov, at han i halvtred-
serne havde haft endnu to observationer, skønt
han ikke kom ind på de nærmere detaljer, og
forklaringen på dem.

Efter disse mere »jordnære« afsnit bevæger
forfatteren sig nu over i afdelingen for humano-
ider, idet han bruger en masse plads på at refe-
rere handlingen i de to film »Den dag, da Jor-
den stod stille« og »Kloderne Kamp«. Stor om-
tale får også Antonio Villas Boas, der blev kid-
nappet og ført ombord i et rumskib, hvor han
dyrkede den højere erotik med en rumkvinde.

Mere interessant er en grundig gennemgang
af Betty og Barney Hill-tilfældet, hvor et ameri-
kansk ægtepar blev taget ombord til forskellige
undersøgelser i et fartøj i 1961. Ægteparret vid-
ste ikke noget om disse tildragelser, før de via
hypnose blev bragt tilbage i tiden til det tids-
punkt, hvor hændelserne havde fundet sted. I
USA er der netop indspillet en TV-film om alle
disse ting, og det ville være ønskeligt at om vore
hjemlige Gyngemose-folk ville være så elsk-
værdige at tage denne film hjem til gennemsyn
og eventuel senere udsendelse i TV.

Semitjov omtaler også observationen fra
overlydsflyet Concorde under solformørkelsen
den 30. juni 1973. Som tidligere omtalt i UFO-
NYT var der tale om et meteor iflg. de undersø-
gelser, der var blevet foretaget af Institut d'A-
strophysique i Paris. Forfatterens omtale af
denne tildragelse, som vi i SUFOI har et ret ind-
gående kendskab til, er fyldt med en mængde
fejl, som man ikke må håbe præger de af de
øvrige ting i bogen, som vi ikke har mulighed
for at kunne kontrollere.

*) I UFO-NYT nr. 3/71 bragte vi en udførlig
omtale. red.

Naturligvis får også George Adamski sin bemønstret i bogen, hvor Semitjov kører frem med den gamle historie om gaslampen fra Berlin, som huskes af fotografen Harry Hasso, der lavede en film om en gaslampe engang i tyverne. Desværre har man ikke kunnet opdrive netop denne type lampe mere, som man påstår ligner Adamskis rumskibsfotos, men man lader så Hasso fremvise nogle andre typer, hvis lighed dog ikke ligefrem kan siges at skinne i øjnene for nu at sige det mildt. Der må findes masser af film fra en stor by som Berlin fra tyverne, til trods for krige m. v. Så hvis dette med gaslampen har noget på sig, burde d'herrer Semitjov og Hasso stille med en bedre dokumentation, end der her er tale om.

De fleste af bogens fotos og tegninger er leveret af Semitjov selv. Således også omslagsbilledet, der viser 3 røde, diffuse »UFO'er« svævende henover Stockholm. »Tallerkenerne« er nogle små, røde papstykker, som er klæbet på en vinduesrude. Kameraet står på stativ og eksponerer baggrunden, byen, på 1 minut. Derefter udløses blitzten, og der kommer de diffuse »UFO'er« i forgrunden. Så nemt er det, siger Semitjov, at tage UFO-billeder.

Man fornemmer måske undervejs i bogen, at

forfatteren er kommet til sit stof og sine konklusioner på samme »nemme« måde. Bogen er god at få forstand af, for os UFO-interesserede. Det er blot synd for andre, der måske stifter bekendtskab med UFO'erne for første gang i bogform. De vil sikkert aldrig gå i krig med andre UFO-bøger. Og når der nu er tale om en bog, der bevæger sig gennem UFO-problematikken på mange leder og kanter verden over, er det egentlig besynderligt, at forfatteren ikke synes, det er umagen værd at skrive om den hjemlige aktivitet, der udøves af seriøse svenske UFO-forskere, der ligesom mange danske UFO-interesserede har formået at hæve sig op over det rent sekteriske plan, som ikke kan påkalde sig andre videnskabsmænds opmærksomhed end psykologers.

Eugen Semitjov slutter selv sin bog med at ønske alle UFO-loger al mulig fremgang. Skulle det en dag lykkes at opspore et virkeligt fremmed rumfartøj, så er det en sensation af de helt store – den største i menneskehedens historie. Men hvis et sådant fartøj virkelig landede et sted på vor planet, er der stor risiko for, at det ville forsvinde i junglen af misfortolkninger, bluff og fantasier, siger Semitjov.

Ole Henningsen

KIG PÅ HIMLEN . . .

E. Amby Knudsen

PLANETPOSITIONER MEDIO APRIL

Planet	opgang ca.	nedgang ca.	står i stjernebilledet
Merkur	kl. 5.10 i Ø	kl. 21.10 i V	-
Venus	kl. 4.05 i Ø	kl. 18.05 i V	-
Mars	kl. 4.25 i Ø	kl. 15.40 i V	Fiskene
Jupiter	kl. 6.20 i NØ	kl. 22.50 i NV	Tyren
Saturn	kl. 11.20 i NØ	kl. 3.30 i NV	Krebsen

Måneformørkelsen, der indtræder den 4. april, er den eneste formørkelse, der kan ses i Danmark i 1977. Fænomenet begynder kl. ca.

4.30 og kan ses til Månen går ned kl. ca. 5.30. Jordskyggen vil dække ca. en femtedel af Månens diameter.

E. Amby Knudsen

*En helt ny UFO-bog
- med godt »skyts« mod skeptikere!*

SUFOI kan nu præsentere

3 UFO ARTIKLER

3 anerkendte videnskabsmænd har holdt foredrag ved
Eastern UFO Symposium i Baltimore, USA

Professor *Theodore Spickler*
taler om **UFOer og kuglelyn**

Ingeniør *Thomas Olsen*
om **rapportmaterialet** og

Dr. *Berthold E. Schwarz*
om **UFO-observatører**

- 3 vigtige områder inden for UFO-forskningen.

Der er desuden indlæg af så kendte navne som f. eks. professor Allen Hynek og APRO Bulletin's redaktør Coral Lorenzen.

- Reserver straks denne vigtige bog -

60 sider, ill.

udkommer omkring 1. februar

Pris kun **kr. 25,-** + eksp. omkostninger kr. 4,50

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet på

giro 9 11 77 25

SUFOI

postbox 6

2820 Gentofte

PS: Skriv venligst »3 UFO ARTIKLER« i rubrikken: Eventuelle meddelelser vedrørende betalingen.

– »Har De ikke nogen af de
sjove af Dänikens?«